

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

SEPTEMBER - OKTOBER 2016

ŠTEVILKA - NUMBER 5

LETO - YEAR 65

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

KRALJICA VENCA ROŽNEGA,
naj celi svet ti hvalo da.
Je človek star že ali mlad,
naj rožni venec moli rad.

Kraljica venca rožnega,
ima v naročju Jezusa,
pa v rokah rožni ven'c drži,
želi, da molimo ga vsi.

Molitev lepa za vsak dan
le moli rad-jo, o kristjan!
Priložnosti dovolj imaš,
da z njo Mariji hvalo daš.

Ko zapustijo te moči
in ko ti odreko oči,
svet rožni venec še lahko
boš molil vdano in lepo.

Če rožni ven'c boš molil rad,
dobil boš milost vsakikrat;
Marija te ljubila bo,
sprosila sveto ti nebo.

FOTOGRAFIJA NA TEJ STRANI: Sabrina Johnson je prejela prvo sveto obhajilo 17. septembra 2016 v cerkvi St Kevin's Church, Lower Templestowe v Melbournu.

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI - ZGORAJ: Pogled na veličastno romarsko cerkev v Logu pri Vipavi. V ozadju hrib Nanos z nadmorsko višino nad 1200 metrov.

NASLOVNICA SPODAJ: Zadnje dni septembra in v začetku oktobra 2016 je Južno Avstralijo zajelo neurje z obilnim dežjem in močnim vetrom. Država Južna Avstralija je bila brez elektrike in marsikje so bile poplave. Tudi reka Torrens je močno narastla, v bližini cerkve sv. Družine v West Hindmarshu ni poplavlila. Sprehajalna in kolesarska pot ob reki v West Hindmarshu, ki jo pater David večkrat prehodi ali prevozi, je 30. septembra 2016 zgledala tako, kot jo vidite na fotografiji.

Pogled na uro in koledar

Takšen naslov sem dal današnjemu uvodniku v Misli, september – oktober 2016, saj moram vsak dan ne vem kolikokrat pogledati na to malo napravico na moji levi roki, ki mi odmerja čas in določa vedno nove obveznosti dela, srečanja z ljudmi in je tudi kot smerokaz, kje moram biti ob tem in tem času. Potem pa je tu še koledar, ki mi razširja ure in minute v dneve, tedne in mesece. Seveda moram vpisovati določene obveznosti že v koledar za leto 2017 in tudi koledar Misli 2017 je treba pripraviti za tisk. To so naše predzadnje letošnje Misli, prihodnje bodo že novembrsko-decembrske, obarvane adventno, božično in novoletno!

V prejšnjih Mislih (september – oktober 2016) sem se kar obširno razpisal o poti in utrinkih s poti po praznični Sloveniji in o nekaterih srečanjih v Združenih državah Amerike. V teh Mislih je nekaj svojih popotnih utrinkov in razmišljanj zbrala naša stalna sodelavka Cilka Žagar iz Lightning Ridge na severu New South Walesa. Z njo sem se srečal v Ljubljani na praznovanju srebrnega jubileja samostojne Slovenije. Iz njenih zanimivih srečanj in pogovorov s sošolci ali naključnimi sogovorniki lahko odkrivamo 'stanje duha' v domovini in pogostno kolcanje po starih časih...

Vesoljna Cerkev je dobila novo svetnico: V nedeljo, 4. septembra 2016, je sveti oče papež Frančišek v Vatikanu razglasil blaženo Mater Terezijo za svetnico. Redovna ustanoviteljica misijonark ljubezni in Nobelova nagrajenka za mir, Mati Terezija iz Kalkute, je po svetu slovela kot »mati ubogih«. Rojena je bila 26. avgusta 1910 v Skopju, umrla je 5. septembra 1997 v Kalkuti v Indiji. Leta 2003, le šest let po njeni smrti, jo je papež Janez Pavel II. razglasil za blaženo. Njen god obhajamo 5. septembra.

V mesecih septembru in oktobru je bilo in bo tudi več različnih srečanj in dogodkov, ki jih beležimo v teh Mislih. Zadnjo nedeljo v avgustu, 28. avgusta, smo v Avstraliji obhajali 102. svetovni dan migrantov in beguncev z geslom: Migranti in begunci so za nas izziv – Odgovorimo z evangelijem usmiljenja. Poročamo o mašah narodov v Adelaidi, Brisbanu, Melbournu in Wollongongu. Odmeva odlično pripravljeno romanje v Marian Valley, obiski, obletnice, očetovski dan, žegnanje v čast sv. Rafaelu v Merrylandsu, Police Remembrance Day – sv. Mihael je zavetnik policije, zakonski jubilej, Frančiškova in rožnovenska nedelja ter pismo provincialnega ministra slovenskih frančiškanov patra Marjana Čudna za Frančiškovo nedeljo; 48. obletnica blagoslovitve cerkve v Kew, misijonska zavest; predstavi se nam jezuitski pater Viljem Lovše; slovenske novice širom Avstralije – tokrat celo iz zahoda – iz Perth, kjer je bilo svetovno kolesarsko tekmovanje. Slovenska igralska skupina Melbourne vabi na ogled veseloigre Joško in Micka. Poleg Melbourne bodo nastopili tudi v Geelongu in Sydneyu.

V Cerkvi na Slovenskem (v nadškofiji Ljubljana ter v škofijah Novo mesto in Koper) so v nedeljo, 18. septembra 2016, obhajali nedeljo svetniških kandidatov: Friderik Baraga, Janez Frančišek Gnidovec, Anton Vovk, Andrej Majcen, Anton Strle.

Zadnja nedelja v septembru, 25. septembra, je bila Slomškova nedelja. Blaženi Anton Martin Slomšek je zavetnik učiteljev, vzgojiteljev in katehetov, zavetnik kmetov, slovenskega kmetijstva in kmetijskega slovstva, zavetnik nove evangelizacije.

Mesec oktober smo pričeli s praznikom sv. Frančiška Asiškega (4. oktober) in Rožnovenske Matere Božje (7. oktober). Ves mesec oktober nas zato prav posebej vabi k osebni in skupni molitvi rožnega venca. Kako lepo, domače kot kruh iz krušne peči, nas vabi skoraj ponarodela pesem Kraljica venca rožnega. Objavljamo jo na 2. strani ovitka teh Misli. Naj nas prevzame in spodbudi k molitvi rožnega venca!

Prijetno branje ter vsem prijazen pomladni pozdrav iz Melbourne. Bog živi!

pater Ciril

Hvaljen, moj Gospod!

Pismo provincialnega ministra ob prazniku sv. Frančiška 2016

Dragi bratje in sestre,
Gospod naj vam podari svoj mir!

Najvišji, Vsemogočni dobri Gospod, tebi hvala, slava in čast in ves blagoslov. Tebi, najvišjemu, edinemu pristoji in nihče ni vreden tebe imenovati. S temi besedami začenja sveti Frančišek Sončno pesem. V tem ponižnem zahvaljevanju se razodene svežina in mladost duha svetega Frančiška. Njegova duhovna svežina je v tem, da je videl in občudoval lepoto Boga, človeka in stvarstva. Iz te svežine je lansko leto zajel papež Frančišek in objavil okrožnico z naslovom *Laudato si'* (Bodi hvaljen).

Naslov okrožnice izhaja iz klica sv. Frančiška »Bodi hvaljen, moj Gospod«, ki v Hvalnici stvarstva spominja na zemljo, našo skupno hišo, ki je kakor sestra, s katero si delimo bivanje in je lepa kot mati, ki nas sprejema v svoj objem. Frančiškovo opevanje Boga in stvarstva in papeževa okrožnica sta me navdihnili naj letošnjemu pismu provincialnega ministra dam značaj Sončne pesmi.

Hvaljen, moj Gospod za Jezusa, ki ima obraz, za Odrašenika, ki je oseba in ni nekakšna zamegljena in oslepela sila, temveč je živa in čuteča Božja oseba, ki ima svoje obličje in svoje poteze, ki ima svoje oči in svoj pogled, ki ima svoje srce in svoj žar ljubezni. Hvala za Kristusa, ki še danes potuje z nami, ki je danes z nami lačen in žejen, ki se še danes z nami veseli in z nami žaluje. Kot sveti Frančišek 'želimo biti očarani nad njegovo lepoto. Hvaljen, moj Gospod, za redovne sobrate, ki so kakor polje, ki ga lahko posejem z ljubeznijo in požanjem s hvaležnostjo. Hvala za njihovo nesebično ljubezen,

za odkrite pogovore, njihovo služenje v raju pod Triglavom, v Avstraliji, Francoski Gvajani in Združenih državah Amerike. Hvala za njihovo požrtvovalno razdajanje, sočutje in evangelijske svete, ki jih živijo. Vedno me opominjaj, da naj bo najboljše kar je v meni, za moje sobrate.

Hvaljen, moj Gospod v ljudeh, bratih in sestrah, ki so za nas frančiškane kakor veter in zrak in dihajo z nami, da smo sicer vsak svoji, pa vendarle en dih v enih pljučih, en duh v eni zgodbi. Hvaljen, moj Gospod, da dihajo z nami tudi takrat, ko jih razočaramo in ne izpolnimo njihovih

pričakovanj. Naj bo veter tvoje ljubezni vedno na njihovi strani. Hvaljen, moj Gospod, za dobre ljudi, ki so kakor mati zemlja. Hvala, da skrbijo za nas in nas hranijo z močjo prijateljstva.

Hvaljen, moj Gospod v stvarstvu, v lepoti, ki je postala vidna in otipljiva. Sveti Frančišek je v stvarstvu videl sled ljubeče Božje roke in je zanj učbenik za slavljenje Boga. Ob pogledu na naravo, se sveti Frančišek začne zahvaljevati: za lepoto in ljubezen okoli njega, za dihanja večnosti, ki jo je gledal v nebu in svojem srcu, zahvaljeval se je Bogu in ga slavil, ker je genialni Stvarnik materije, milijonov oblik stvari in milijonov vrst živih bitij! Če je človek božja podoba, je narava božja sled. Kot sestra mu pripoveduje o bogastvu oblik, o razsipnosti in preobilju, ki zaznamujeta božje delovanje. Sveti Frančišek je bil med tistimi, ki je bil sicer ubog, a se je ogrinjal z vsem stvarstvom. Lepše svatovske obleke skoraj ni mogel prinesiti pred Boga. Dovolj je velika, da se lahko z njo ognemo tudi mi!

Hvaljen, moj Gospod za Cerkev, ki je najbolj tvoja takrat, ko je kot sestra voda - ponižna, dobra in čista. Hvala za prvega pastirja Cerkve, ki nosi ime asiškega ubožca in nas spodbuja v oblačnem, jasnem in sploh vsakem vremenu, ki se zgrne nad Božje ljudstvo. Hvala za sinodo o družini, ki je bila sklicana na pobudo svetega očeta in je lansko leto končala svoje delo. Hvala za sporočilo, da je družina edini kraj uresničevanja samega sebe, kraj ljubezni in resnice, prostor zaupanja in varnosti, da je Sv. Trojica podoba človeške družine.

Hvaljen, moj Gospod, da smo se lahko v tem letu še bolj poglobili v tvoje usmiljenje, ki je utripajoče srce evangelija in je eden največjih izrazov bogopodobnosti. Manjši bratje smo se ozrli k svetemu Frančišku, ki se je znal s čudovito nežnostjo in sočutjem sklanjati k vsakemu, ki ga je prizadelo kakršnokoli trpljenje ali pri komer je opazil pomanjkanje ali potrebo; v blagem usmiljenju srca je v tem videl trpljenje samega Kristusa... Čutil je, kako se mu je v navzočnosti ubogih in bolnih topilo srce, in kadar ni mogel ponuditi pomoči, je ponudil sočutje. V njegovem zgledu slišimo vabilo: »Pojdite in tudi vi tako delajte!«

Hvaljen, moj Gospod za provincilani kapitelj, ki smo ga slovenski frančiškani obhajali ob koncu letošnjega marca. Na kapitlju, na katerem se zbere večje število bratov, smo prepoznali svoje poslanstvo v tem, da želimo biti znanilci upanja znotraj Cerkve na Slovenskem in slovenske kulture. Konkretno vidimo svoje poslanstvo v tem, da sprejmemo vsakega človeka in ga spoštujemo v njegovi enkratnosti ter mu skušamo razkriti, da je tudi on ljubljen od samega Boga. V dneh provincialnega kapitlja smo bratje frančiškani največ časa posvetili razmišljanju o mladih in se spraševali, kako bi jih razumeli, jim odstranili radostni pogled na življenje in jih povabili k lepi pustolovščini duha, ki pomeni živeti kot manjši brat. Zato kličemo mladim, naj se nam pridružijo, vse vernike pa prosimo, naj molijo, da Gospod opogumi mlada srca za čudovito izkušnjo evangelija. Vabimo vas, da se pridružite molivcem Živega rožnega venca. K tej molitveni pobudi vas bodo povabile tudi podobice, ki jih boste danes prejeli ob izhodu iz cerkve, na klopeh v cerkvi ali pa na mizici za verski tisk.

Hvaljen, moj Gospod, za sobrata Staneta Zoreta, ki je bil pred dvema letoma na praznik svetega Frančiška imenovan za ljubljanskega nadškofa. Naj ga opogumlja naša molitev in zagotovilo, ki je bilo dano Janezu Krstniku: »Gospodova roka je bila z njim« (Lk 1,66).

Dragi bratje in sestre, ob koncu pisma se vam še enkrat zahvaljujem za vaše molitve, prijateljstvo in naklonjenost. Z zadnjim verzom Hvalnice stvarstva se zazrimo v Kristusa: »Hvalite in poveličujte mojega Gospoda in zahvalite se mu in služite mu v veliki ponižnosti«. Samo kristjani, ki so prepričani, da so v Jezusu našli svoj zaklad, so lahko ponosni na svojo vero in se je veselijo. Ostanimo zazrti v Kristusa in mu kot sveti Frančišek služimo v veliki ponižnosti.

p. Marjan Čuden, provincialni minister

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

ROMANJE OB 10-LETNICI ŠKOFIJ

Zadnji teden v septembru 2016 se je približno petsto romarjev iz celjske, novomeške in murskosoboške škofije s svojimi ordinariji in nekaterimi duhovniki odpravilo na zahvalno romanje v Rim ob 10-letnici novih škofij. Obiskali so vse štiri papeške bazilike in vstopili skozi njihova svetoletna vrata. Začeli so z baziliko sv. Pavla zunaj obzidja, kjer je maševal murskosoboški škof Peter Štumpf. V pridigi je med drugim dejal, da moramo tako kot Pavel tudi mi širiti vero. Naslednji dan so se romarji ustavili v baziliki sv. Janeza v Lateranu in nadaljevali pot do bazilike Marije Vélike oziroma Marije Snežne. Tam je romarsko mašo daroval kardinal Santos Abril y Castello, nadduhovnik te papeške bazilike. Kardinal Castello je bil med leti 2003 in 2011 apostolski nuncij v Sloveniji in v tej službi je imel pomembno vlogo pri upravnem preoblikovanju krajevnih cerkve v Sloveniji in nastanku novih škofij. Pridigal je novomeški škof Andrej Glavan, ki je zbranim zaželel: „Naj ljubezen do nebeške Matere v tej znameniti cerkvi močnejše zažari tudi v nas in se združi v zahvalni spev tudi za naše nove škofije.“ Vrh romanja je bila sredina splošna avdienca, pri kateri je papež Frančišek pozdravil tudi Slovence: „Z veseljem sprejemam slovenske romarje, še posebej vernike iz škofij Celje, Murska Sobota in Novo mesto skupaj s svojimi škofi. Dragi bratje in sestre, naj prehod skozi sveta vrata poživi vašo vero ter okrepi vašo pripadnost cerkveni družini. Medtem ko vam zaželim, da bosta Božje usmiljenje in ljubezen vir vašega apostolata, iz srca podeljujem vam in vašim družinam apostolski blagoslov.“ Po avdienci so se romarji skozi sveta vrata odpravili v Petrovo baziliko, kjer so imeli zahvalno mašo; somaševanje je vodil kardinal Franc Rode. V pridigi je spomnil na obisk svetega Janeza Pavla II. v Sloveniji in njegove besede, da se mora vsaka krščanska generacija kakor tudi vsak posameznik na novo odločiti za Kristusa. Zadnji dan zahvalnega romanja so verniki treh mladih škofij preživeli v Assisiju in se v zgornji cerkvi bazilike sv. Frančiška še enkrat zbrali pri oltarni mizi. Tokrat je bil glavni mašnik celjski škof Stanislav Lipovšek.

SVETA MATI TEREZIJA IN SLOVENCİ

Papež Frančišek je v nedeljo, 4. septembra 2016, med slovesnostjo na Trgu sv. Petra blaženo Mater Terezijo razglasil za svetnico. Na ta dogodek smo se pripravljali tudi v Sloveniji. Devet dni smo se zbirali z mislijo in molitvijo ob ženi 20. stoletja, ki je bila veliko znamenje Božjega usmiljenja. Podoživljali smo njeno življenjsko pot, ki so jo zaznamovali tudi Slovenci. Odraščala je v albanski družini v Skopju, kjer so v tistem času delovali misijonarji iz Slovenije. Kot osemnajstletno dekle je z blagoslovom domačega škofa Janeza Frančiška Gnidovca in v spremstvu Slovenke Magdalene Betke Kanjč, doma iz Velike Nedelje pri Ormožu, preko Zagreba in Ljubljane odpotovala na Irsko, vstopila v red loretskih sester in od tam odšla v Indijo. Po več letih učiteljskega poklica je začutila, da jo Bog kliče med najbolj uboge. Leta 1950 je dobila dovoljenje za ustanovitev reda misijonark ljubezni. Dve leti zatem je v Kalkuti odprla dom za umirajoče, temu je sledil dom za zapuščene otroke in nato še za gobavce. V nekaj desetletjih se je skupnost njenih sester naselila na vseh celinah. V Ljubljano so prišle 16. julija leta 1987. Mati Terezija je bila prva leta kot loretska sestra in zatem kot misijonarka ljubezni tesno povezana s slovenskimi in hrvaškimi misijonarji v Bengaliji. Med njimi je bil Vrhničan p. Jože Cukale, ki je prišel v Indijo leta 1950 in je zatem desetletja deloval v revnem predmestju Kalkute. Bila sta sodelavca, prijatelja in drug drugemu duhovna opora. Med obiskom v domovini je povedal: „K Materi Tereziji sem zahajal skoraj vsak mesec na duhovni pogovor, seveda če je bila doma. Nisem hodil k svojim predstojnikom, da bi se z njimi pogovarjal o moji notranji držbi ali ko sem imel kakšne probleme, ampak sem hodil k Materi Tereziji.“ Ona pa ga je prosila: „Ko boš izlil kapljico vode v kelih, se spomni name.“ Dan zatem, ko je papež Frančišek Mater Terezijo prištel med svetnike, smo obhajali njen god. Ob tej priložnosti je v župnijski cerkvi na Ježici, kjer bivajo misijonarke ljubezni, ljubljanski nadškof Stanislav Zore daroval zahvalno mašo ob kanonizaciji Matere Terezije. V pridigi je spomnil, da je Mati Terezija Ljubljano obiskala 30. junija 1980 in

do zadnjega kotička napolnila ljubljansko stolnico. „Vsi so jo prišli poslušat, ker so jo vsi nosili v srcu. In ker so vsi bolj ali manj zavestno želeli, da bi se nekaj njenega odnosa do Boga, morda tudi nekaj njenega odnosa do revežev, prelilo tudi nanje.“

URŠULINKE PODARILE SAMOSTAN OBČINI

Sestre uršulinke so svoj samostan v Mekinjah podarile občini Kamnik, saj je vzdrževanje zahtevalo preveč sredstev. Samostan je bil ustanovljen leta 1300 za klarise, uršulinke pa so se v njem naselile leta 1903. Po drugi svetovni vojni ga je oblast podržavila in ga sestram vrnila šele leta 1990 v dokaj slabem stanju. Uršulinke so se lotile obnove in pri tem računale tudi na sredstva države kot povračilo za odvzem in nezmožnost uporabe. Teh ni bilo, zato so del samostana obnovile s prodajo polj in hiše, v kateri je bil noviciat. Skušale so najti primerno rešitev za neobnovljeni del stavbe, iskale primerne kupca, a brez uspeha, zato so sklenile, da bodo stavbo podarile. Ponudile so jo nadškofiji, a ta ima že precej stavb, ki jih uporablja v pastoralne namene in jih mora vzdrževati. Nazadnje so z dovoljenjem vrhovnega vodstva uršulinskega reda samostan z notranjim dvoriščem podarile občini, ki se je zavezala, da bo stavbo uporabljala na način, da bo spoštovala tudi njeno dosedanjo zgodovino oziroma namembnost. Darilna pogodba je bila podpisana 12. septembra 2016.

SLOMŠKOVA NEDELJA V KOŠAKIH

Vseslovensko praznovanje Slomškove nedelje so letos pripravili v še nedokončani cerkvi blaženega Antona Martina Slomška, katere usoda je bila pred letom dni še dokaj negotova. Bila je na dražbi in lahko bi služila povsem drugemu namenu. Tudi zato je mariborski škof Alojzij Cvikel pri pridigi spomnil, koliko molitev in prošenj je bilo izrečenih prav Slomšku, da bi se rešile preizkušnje in težave, ki so se zgrinjale nad to cerkev in župnijo. Obenem se je javno zahvalil „Ustanovi za Slomškovo cerkev v Košakah, ki se je rodila pod okriljem slovenskih frančiškanov, z namenom, da je zbirala sredstva za poplačilo terjatev in jih še vedno zbira, za dokončanje te cerkve. Hvala vsem vam, dobrotniki, ki ste imeli odprto srce in ste bili pripravljeni darovati po svojih močeh, da je ta plemenita pobuda lahko uspela.“ Geslo tokratne Slomškove nedelje je bilo „V nebesa skozi vrata usmiljenja“, somaševanje slovenskih škofov in duhovnikov pa je vodil apostolski nuncij nadškof Juliusz Janusz. Ob tej priložnosti so v Košakah

sprejeli relikvije blaženega Slomška in svetega papeža Janeza Pavla II. Župnik Igor Novak je ob njihovem sprejemu zaželel, naj bodo svetel kažipot na poti svetosti za vsakega, ki bo poromal v košaško cerkev.

POGREB POMORJENIH V HUDI JAMI

S pogrebno slovesnostjo pri rudniku Huda jama se je 3. oktobra 2016 začel prenos umorjenih v njem na pokopališče Dobrava pri Mariboru. Na željo civilnih združenj, ki zastopajo svojce žrtev, so pri kapelici, ki stoji nedaleč od vhoda v rov sv. Barbare, pripravili žalno slovesnost z verskim obredom, ki običajno poteka na domu pokojnika ali pri mrliški vežici na pokopališču. Ob tej priložnosti je celjski škof Stanislav Lipovšek povedal, da so želeli narediti pomemben korak na poti sprave in urejanja našega odnosa do žrtev medvojnih in povojnih pobojev. Kot je dejal, gre za spravo z našo preteklostjo, saj ne moremo graditi varne in srečne sedanjosti ter prihodnosti, ne da bi poskrbeli za resnično spravo s preteklostjo. Na slovesnosti pred rovom sv. Barbare je bil tudi predsednik države Borut Pahor, ki je med drugim dejal: „Čaka nas še veliko pogovorov, zaupanja in vere v ta skupni napor, da bomo enkrat končno rekli, da so vsi naši mrtvi pokopani in da uživajo mir.“ Čeprav se mnogi zavzemajo, da bi posmrtni ostanke iz prikritih grobišč na celjskem območju pokopali na Teharjah, to zaenkrat ni mogoče. Tako so odgovorni sprejeli odločitev, da jih zaenkrat pokopljejo v Spominskem parku Dobrava pri Mariboru. Pogrebna slovesnost je predvidena za 27. oktober 2016, vodil pa jo bo mariborski nadškof Alojzij Cvikel.

POGREB ŽRTEV KRIMSKE JAME

V Begunjah pri Cerknici so 9. oktobra 2016 pokopali žrtve revolucionarnega nasilja iz Krimске jame. Obred se je začel z mašo zadušnico, ki jo je v župnijski cerkvi sv. Jerneja daroval nadškof Anton Stres. Pri pridigi je poudaril, da so žrtve iz Krimске jame vstale iz molka in krivice: „Vsa Slovenija bi se morala zgroziti ob vsakem novem odkritju in ob zgodbah, ki prihajajo na dan. Ampak storilci teh zločinov so tako temeljito poskrbeli za vse, da se še danes po petindvajsetih letih demokracije in priseganja na vse deklaracije o človekovih pravicah, resnica le s težavo prebija na dan.“ Maši je sledil pogreb žrtev, ki so jih položili v skupni grob, saj so se svojci večine pobitih strinjali s tem. Na pogreb je prišel tudi predsednik Borut Pahor, ki je spomnil, da je pravica do dostojnega pokopa civilizacijska pravica. „Prav mogoče in verjamem, da imamo v teh dneh in tednih ljudje različna stališča tudi do tega, ampak če želimo imeti odprto družbo in eno

domovino, potem moramo prenesti tudi te morebitne razlike, živeti v sožitju in zlasti storiti vse, da se nikoli več ne bi zgodilo, da bi se sovražili.“ Neposredni izkop žtev, ki so ga vodili člani jamarskega kluba iz Borovnice, financirala pa občina, se je začel aprila letos. Arheologinja Martina Kocmur je povedala, da so posmrtni ostanke žrtev iz Krimske jame po izkopu prenesli v begunjsko župnišče: „Tam sem kosti očistila in jih, ko so bile suhe, analizirala. “Analiza je pokazala, da je v Krimski jami svoje življenje končalo osemindvajset ljudi: še nerojen otrok, star 32 tednov, enomesečni dojenček, 2 do 3 leta star otrok, osem žensk, starih od 16 do 35 let, in sedemnajst moških, starih od 11 do 50 let. Mladoletnih je tako devet, mladih odraslih štirinajst, starejših od 30 let pet. Žrtve so bile pomorjene med majem in julijem 1942, zločin pa je zagrešil partizanski bataljon Ljube Šerčerja. Jama je bila pozneje vsaj dvakrat minirana, zasuta s hlodovino, nazadnje pa so vanje metali mrhovino, zato je bilo izkopavanje naporno in dolgotrajno.

GROBIŠČE KOŠNICA

V Košnici pri Celju so v septembru 2016 končali z izkopom enega od prikritih grobišč. Pri tem so našli več kot 400 okostij žrtev povojnega komunističnega nasilja. Pri izkopavanjih so naleteli na dva jarka. V prvem so bili ostanki 125 žrtev, v drugem pa približno 300. Med žrtvami so najverjetneje ustaši in domobrance, lahko pa tudi nekateri civilisti. Identiteto žrtev so ugotavljali na podlagi predmetov, ki so bili v jarkih. Med drugim so našli škornje, žico, s katero so bili zvezani in tulce nabojev, s katerimi so jih ustrelili. Poleg omenjenega grobišča naj bi bili na območju Košnice še dve grobišči, za kateri pa ministrstvo za gospodarstvo ni zagotovilo denarja za izkopavanja. Po pripovedovanju domačinov naj bi bilo v vseh treh grobiščih do 600 pobitih ljudi, med njimi tudi civilisti - Celjani nemškega porekla, ki so jih odpeljali iz mesta v maju 1945 in postrelili na območju Košnice. Raziskovalci domnevajo, da se njihovi posmrtni ostanki nahajajo v drugih grobiščih.

KAPLJA V VEDRU

V Murski Soboti so 1. oktobra 2016 predstavili dokumentarno-igrani film o škofu Jožefu Smeju z naslovom Kaplja v vedru. Ta na zgoščen in sodoben način prikazuje bogato osebnost škofa Smeja in predstavi njegovo živo pričevanje o času, v katerem je živel in o njegovem delu. V filmu se izmenjujejo izjave samega škofa in ljudi, ki so ga poznali; v njem je tudi nekaj igranih prizorov. Film je režiral David Sipoš, scenarist je Matjaž Feguš, producentka pa Jolanda Pinterič. Naslov so si sposodili pri pesniški

zbirki škofa Jožefa Smeja, ki je izšla leta 1992. Na predstavitvi filma Kaplja v vedru je sodeloval tudi generalni vikar murskosoboške škofije Lojze Kozar, ki je med drugim povedal: „Tako bo lahko širša javnost še bolj spoznala našega velikega ustvarjalca, domoljuba in duhovnega velikana. Obenem bo bolj avtentično spoznala Cerkev, njeno poslanstvo, predvsem v našem okolju, ki ga je opravljala nekoč in ki ga opravlja danes.“

ČUDEŽ ŽIVLJENJA

Zavod Živim je v „tednu otroka“ oziroma „tednu za življeje“ s kratkim filmom Čudež življenja opozoril na temeljno vrednoto vsake družbe, pravico vsakega človeka, tudi še nerojenega, da živi. Film, ki prikazuje rast otroka v materinem telesu oziroma čudež življenja pred rojstvom, so predvajali na pročelju frančiškanskega samostana na Tromostovju v Ljubljani. Prikazovanje nekajminutnega filma, ki se konča s povabilom „Izberi življenje!“, je sprožilo vrsto napadov in burnih odzivov v javnosti in tudi med političnimi strankami. Določene skupine ljudi, zlasti na levem političnem polu, so opozorile, da je film napad na z ustavo določeno pravico do svobodnega odločanja o rojstvu otrok. Nekateri „strokovnjaki“ iz njihovih vrst so filmu, ki si ga sploh niso ogledali, pripisali vse mogoče. Varuh človekovih pravic je medtem ocenil, da film ne krši pravic posameznikov, saj poziva k spoštovanju življenja, kar je človekova pravica. Stranka SD je Zavod Živim prijavila Agenciji za komunikacijska omrežja in storitve. Očitala mu je kršitev spoštovanja človekovega dostojanstva in da nima dovoljenja za razširjanje programskih vsebin prek medija, ker ni vpisan v razvid pri ministrstvu za kulturo. Tudi omenjeno ministrstvo je ocenilo, da pobudnik s predvajanjem filma ne krši medijske zakonodaje. V Zavodu Živim se napadov, ki so s pomočjo medijev prerasli v nekakšno inkvizicijo, niso ustrašili. Kot so ocenili, si je zaradi tega film ogledalo še veliko več ljudi. Vsem želijo, da bi se veselili življenja, ga cenili in dojemali kot čudež.

LETALO NA VODIKOV POGON

Družba Pipistrel iz Ajdovščine je v sodelovanju z nemškim nacionalnim inštitutom za letalske in vesoljske tehnologije DLR naredila hibridno letalo s tehnologijo vodikovih celic. Letalo je 2. oktobra 2016 prvič poletelo z letališča v Stuttgartu. Polet je trajal 15 minut, za toliko časa je bilo tudi zaprto letališče in zračni prostor nad njim, pilotirala pa sta ga Pipistrellov testni pilot Nejc Faganel in nemški pilot Johannes Anton. To pa ni prvi polet, saj so ga več ur preizkušali na letališču Cerklje. Direktor Pipistrela Ivo Boscarol je ob tem napovedal začetek

nove dobe, ko bodo nove in čistejše pogone iskali tudi za velika letala. Nov pogon električnih letal bo kmalu tako zmogljiv, da bo z njim mogoče preleteti več kot tisoč kilomske razdalje brez postanka. Štirisedežno letalo z novim pogonom, ki se imenuje HY4, med letom poganjajo gorivne celice na vodik, ki se jim med letom dodaja kisik. V Pipistrelu so v ta namen predelali letalo, s katerim so leta 2011 zmagali na tekmi NASA za najučinkovitejšo letalo. Edini stranski produkt, ki ga letalo pušča za seboj, je vodna para.

ALEKSANDER ČEFERIN PREDSEDNIK UEFA

Prvi mož Slovenske nogometne zveze Aleksander Čeferin je bil 14. septembra 2016 izvoljen za predsednika Evropske nogometne zveze – UEFA. Na volilnem kongresu v Atenah je z 42:13 premagal

edinega protikandidata Nizozemca Michaela van Praaga. S tem je postal vodja ene najvplivnejših športnih organizacij na svetu.

TIM GAJSER SVETOVNI PRVAK

Motokrosist Tim Gajser je v začetku septembra 2016 dosegel največji uspeh slovenskega motošporta. Pri 19 letih je postal svetovni prvak v najvišjem razredu MXGP. Na predzadnji dirki sezone v Združenih državah Amerike si je z drugim mestom zagotovil neulovljivo prednost 90 točk pred Italijanom Cairolijem. Na zadnji tekmi je bil sicer tretji, a naslov prvaka je imel že zagotovljen. Tim Gajser iz Pečk pri Makolah, ki se je na osemnajstih dirkah kar šestnajstkrat uvrstil med najboljše tri, je postal tudi najmlajši svetovni prvak v elitni kategoriji MXGP.

Dan spomina na žrtve totalitarizmov Predsednik Pahor: Sedanja generacija lahko doseže spravo

Ob dnevu spomina na žrtve vseh totalitarnih režimov, 20. avgusta 2016, je na Sveti gori nad Novo Gorico predsednik Republike Slovenije g. Borut Pahor poudaril, da je življenje prekratko, da bi sovražili. „Slovenska družba je v zadnjih sto letih prešla tri vojne in vse to je pustilo nekatere rane, ki jih lahko samo z negovanjem nekega sožitja in strpnosti pozdravimo, da napak, ki smo jih počeli v preteklosti, ne bi ponovili in da ne bi odpustili, tako kot smo Nemcem, Italijanom in Madžarom, ampak da bi odpustili tudi sami sebi,“ je dejal Pahor.

Slovenski predsednik je prepričan, da je sedanja generacija dana priložnost, da opravi spravo med Slovenci in na mlajšo generacijo ne prenaša več ran iz preteklosti.

Osebnostna skrb za žrtve druge svetovne vojne.

Do sprave med Slovenci je po prepričanju Pahorja mogoče priti na več načinov, tudi prek projekta, ki so ga predstavili na srečanju varuhov spomina na Sveti gori. Predstavili so e-pokopališče, ki je kot del pobude Vseposvojitve Slovincem na voljo že dve leti.

„Bistvo Vseposvojitve je v tem, da vsak, ki se vključi v to pobudo, postane varuh spomina na eno izmed žrtv druge svetovne vojne. Skrb za spravo slovenskega naroda je tukaj naravnana zelo osebno,“ je o projektu povedala pobudnica Romana Bider.

E-pokopališče je prvi prostor, sicer virtualen, kjer imajo vse žrtve druge svetovne vojne pri nas svoj prostor, svoj pomnik. „Pred njim se lahko ustavimo, lahko prižgemo svečko, lahko tudi kaj napišemo. To obstaja na spletu in to je nekaj novega,“ je še povedala Biderjeva.

Na seznamu so imena na tisoče žrtv.

Na seznam so do zdaj vpisali 99.706 imen žrtv, kar je delo Inštituta za novejšo zgodovino. Seznam je predstavila zgodovinarica Vida Deželak Barič. Na njem so zbrani podatki vseh smrtnih žrtv med prebivalstvom Slovenije med drugo svetovno vojno in neposredno po njej.

Deželak Baričeva je povedala, da so žrtve druge svetovne vojne vpisovali na seznam od leta 1997. Največ smrti so med drugo svetovno vojno nad Slovenci zakrivali nemški okupatorji, vpisanih je več kot 31.000 njihovih žrtv, skupaj s povojnimi poboji pa je komunistična stran povzročila približno 24.000 žrtv. Po statusu pa je bilo največ žrtv med partizanskimi borci, skupno okrog 30.000, prav toliko pa tudi med civilnim prebivalstvom.

Vir: MMC RTV SLO/STA

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

SOSED (K) SOSEDU

Slovenci letos slovesno praznujemo srebrni jubilej naše države Slovenije. Kot narod imamo mlado državo, pa častitljivo dediščino, ki ni samo tista ohranjena, zapisana, naravna in kulturna dediščina, tista, ki živi v nas in z nami in jo ustvarjamo danes, naši običaji, ljudsko, kulturno in duhovno izročilo, pa svetle in žal tudi temne strani v zgodovini, ki jih še prečiščujemo. Dediščina je veliko več, saj jo vsak od nas vedno znova ustvarja, tudi v naših medsebojnih odnosih in tako vedno znova obnavljamo zavezo z Bogom in med seboj.

Tokrat osvetlimo naš dragoceni zaklad, ki je še bolj dragocen danes in naprej: mi sami, naši sosede, naši sosedski odnosi, sodelovanje. Kljub velikim spremembam vse do danes, so (in smo) sosede naša dediščina in naša zaveza in dobri sosede drug drugemu naše največje bogastvo, zaklad, ki ga moramo (o)hraniti.

Vsi se dobro spominjamo naših sosedov, znancev, prijateljev doma in potem drugod, takšnih in drugačnih. Nekateri še živijo, drugi so že pri Bogu, a živijo v naših srcih. Spomini nanje in stiki vedno oživijo in tako skupaj poskrbimo, da nam ni dolgčas in da smo vedno hvaležni drug drugemu. Ob tem pa ne pozabljamo zaklada vere, upanja, ljubezni, ki vedno ostane, in dobro srce, ki vedno spodbuja. – Ko smo prišli v novo okolje, smo morali začeti znova in spet so dragoceni novi sosede in prijatelji in vezi, ki jih spletemo.

Sosedski odnosi so pomembni tudi med nami, duhovniki, in brati redovniki in sestrmi redovnicami. V naši sosesčini smo patri vsa leta dobro sodelovali s krajevno župnijo sv. Marjete Marije Alakok v Merrylandsu, in z drugimi, ko pomagamo predvsem pri spovedovanjih ali se srečamo na konferencah ali drugih prireditvah. Dober sosed – sosednja fara sv. Marjete Alakok, ki jo sedaj vodijo pavlinci, res ni daleč od našega sv. Rafaela. Novi sosede so farani

melkiti – kristjani vzhodnega obreda, ki gradijo svojo novo župnijsko cerkev sv. Elija v Guildfordu in začasno obhajajo bogoslužja v naši cerkvi sv. Rafaela.

Pred leti me je zdaj že bivši generalni vikar na srečanju izseljenskih duhovnikov v naši škofiji vprašal, kako izgleda, da sta pri nas v Merrylandsu tako skupaj farna cerkev in naša slovenska cerkev, ljudje pa ne vedo, katera je prava. Dejal sem mu, da nimamo nobenih težav, če kdo sprašuje za faro, ga pač usmerimo tja. "Kot ima medalja dve strani, tako tudi v obeh cerkvah sodelujemo in si pomagamo med seboj. Glejmo na sosedske odnose, tudi med farama, cerkvama in v Cerkvi!"

OBISK SLOVENIJE IN ARGENTINE

V nedeljo, 2. oktobra 2016 zvečer, odpotujem v Slovenijo in se vrnem v petek, 28.10. Po dveh letih in malo čez je čas za oddih. Bolj kratek dopust bo, toda upam in želim, da bo bogat v doživetjih. Od 6. do 19.10. potujemo s skupino k našim južnim sosedom – Slovencem v Argentino, nato bo še malo Slovenije doma in potem na našem jugu znan pozdrav »dobrodošel doma«.

V Merrylandsu me bo v oktobru nadomeščal p. David. Želim mu, da se lepo počuti med nami in tudi Vi mu pomagajte in si pomagajte med seboj.

MED NAMI JE BILO...

V svetem letu Božjega usmiljenja je zelo pomenljiv dan 2. avgust – Porciunkula, praznik Marije Angelske. Letos namreč mineva 800 let, odkar je papež sv. Frančišku odobril znani porciunkulski odpustek, saj ljudje takrat še niso romali toliko kot dandanes, nekateri pogumni pa vendarle.

Tudi pri nas v Sloveniji imamo veliko cerkva po mestih in vaseh, na hribčkih in visoko v gorah in lahko se spomnimo, kako so te cerkve imele veliko vlogo, ko so marsikje od blizu in daleč romali gor, za kakšen Rim pa je bilo potrebno veliko časa in

ŽEGNANJSKA NEDELJA nas je tudi privabila v naš Merrylands od blizu in daleč. Pet parov je obnovilo zakonsko zvestobo, še drugi ste se pridružili v duhu. Najstarejšo obletnico – **60-letnico beležita ALEKSANDER IN ALBINA KURET**. Poleg njiju so bili Ivo in Teja Bavčar (56 let zakona), Franc in Francka Mramor (56), Stanko in Marija Kolar (55) in Štefan in Angela Trstenjak (55). Veseli bomo še mlajših jubilarntov, saj jih pogrešamo, poroke so pri nas sedaj zelo redke, mlajši pa se tudi kam preselijo in jih težko obvestimo, ne vemo kdaj zanje. Zato naj oglas velja. – Kosilo so pripravljali in postregli: Olga, Andrej in Veronika Konda, Mitchell Bleesing, Mojca Kovač, Lojzka in Lojze Husarek ter Lojze Slatinšek in Rudi Korpar, ki sta postregla s pijačo. – Bog povrni Vam in še drugim, če je še kdo.

denarja že takrat, kondicije pa še več. Nekatere cerkve so danes navadne župnijske cerkve ali podružnice, drugod so se romanja ohranila in še razmahnila, toda dobro se spominjam, kako je bil že za nas doma praznik, fantje smo kar tekmovali, kdo vse bo ministriral na tej ali oni podružnici. Prav tako ni prepozno oživiti ali vpeljati kaj novega. Tukaj v Avstraliji večkrat pogrešam, ko se peljem v daljne kraje, kakšne cerkvice na hribu. Slovenija, najlepša si – tudi takole!

Za Porciunkulo oživijo marsikatera svetišča, kjer delujemo manjši bratje. Pri nas ni kakšnega navala, toda imel sem vseeno lepo priložnost, da sem povabil ljudi v nedeljo in še naslednji dan, v ponedeljek, k bogoslužju Device Marije Angelske in naslednji dan se nas je kar nabralo, ne velika množica, ampak nekaj več ljudi kot običajno pa vendar. – Veliki šmaren je bil tudi lepo obiskan, dopoldne in zvečer.

Patri Ciril, David in Darko smo v tednu po veliki maši tri dni preživeli skupaj v Sydneyu, obiskali tudi avstralskega frančiškanskega provinciala p. Paula Smitha, ki je vpisal vizitacijska poročila, ko je

marca vizitiral naše hiše pred rednim provincialnim kapitljem. Skupaj smo obiskali pokopališče Waverley in zmolili za pokojnega sobrata Rudolfa Mihaela Pivka in druge naše pokojne. – Ko tole pišem, avstralski frančiškani ravno obhajajo svoj provincialni kapitelj, na katerem so izvolili novega provinciala – p. Phillipa Miscamble-a.

Na romanje v MARIAN VALLEY smo se iz Sydneya odpravili trije rojaki in še dve gospe iz Wollongonga. Domači rojaki na Zlati Obali ste bili zelo gostoljubni in ste nas lepo postregli, zato se Vam iz srca zahvalim! Skupaj z rojaki iz Melbournea in Adelaide smo bili dobra družba in Bog daj, da bi bili še večkrat (**foto levo spodaj**). Zaradi slabega vremena smo spremenili program in šli v petek z ladjo po Brisbane River. V soboto smo šli v Marian Valley, kjer je ravno dež ponehal in smo šli lahko v procesiji h kapelici Marije Pomagaj. Romarsko sv. mašo sem vodil jaz, p. Darko, nedeljsko sv. mašo na Klubu Lipa pa p. Ciril, ki nas je povabil k molitvi za mir in osvetlil podobo usmiljenega Očeta in nove svetnice Matere Terezije. Imeli smo sončno in doživeto nedeljo. Bogu hvala! **p. Darko**

Po končani sveti maši na žegnansko nedeljo, je delovna skupina pripravila lepo domače kosilo, po kosilu pa smo proslavili tudi rojstni dan voditelja našega slovenskega misijona Merrylands, p. Darka Žnidaršiča in Mihelce Šušteršič, ki je knjigovodkinja našega misijona. Poleg cvetja,

ki smo jima podarili za rojstni dan, smo jima pripravili tudi dve lepi torti, ki sta jih potem delila z vsemi navzočimi gosti. Mihelci in p. Darku želimo še veliko zdravih in srečnih let, patru pa tudi srečno pot in prijetne zaslužene počitnice, ki jih bo preživel v domovini in na obisku pri rojakih na drugi strani sveta.

Martha Magajna

Elizabeta in Anton Kociper z Mirijam Klemen.

Marija, Cilka, Martha in Mirijam.

Poleg številnih gostov iz domače fare smo dobili še nekaj bolj oddaljenih gostov: učiteljica in pisateljica Cilka Žagar iz Lightning Ridgea in pa Mirijam Klemen z Zlate Obale (Gold Coast QLD) s prijateljico Marijo Tompa iz Hamiltona v Kanadi, doma iz Trnja v Prekmurju. Stari sodelavci in številni prijatelji smo bili veseli ponovnega srečanja z Mirijam, razveselilo pa nas je tudi osebno srečanje s Cilko Žagar, ki jo večina poznamo iz njenih knjig in člankov, ki jih objavlja v Mislih. Hvala lepa za obisk!

Martha Magajna

LUDVIK KLAKOČER – 110. obletnica njegovega rojstva

Slovenci imamo vrsto zanimivih osebnosti, ki jih skoraj ne poznamo. Med njimi je **prevajalec, publicist in zborovodja Ludvik Klákočer**. Živel in ustvarjal je v domovini, zdomstvu, zamejstvu in izseljenstvu. Rodil se je pred stodesetimi leti na Kozjanskem, umrl pa pred tridesetimi leti v Avstraliji. Življenjska pot Ludvika Klakočerja se je začela 17. avgusta 1906 na Vetrniku pri Kozjem. Otroštvo je preživel v Vestfaliji, kjer je oče delal v rudniku; tam je končal osnovno šolo. Nekaj let je bil gojenec Škofovih zavodov v Šentvidu nad Ljubljano, zatem pa ameriškega kolegija v Louvainu [luvénu] v Belgiji, kjer je začel s študijem teologije. Leta 1930 se je vrnil v Slovenijo in se po odsluženju vojaščini posvetil leposlovju. Prevedel je romana „San Michele“ [san

mišél] Axela Múntheja in Cronínovo „Citadelo“. V Domu in svetu je objavljajl članke in literarne kritike. Od leta 1935 je bil v uredništvu Slovenskega doma in med vojno sodeloval pri nastanku Črnih búkev. Leta 1945 je prišel v Trst, prevzel cerkveni zbor pri Sv. Antonu, vodil glasbeni oddelek na radiu Trst A, ustanovil radijski mešani zbor in vodil radijski tečaj angleščine. Ludvik Klakočer se je leta 1951 z družino preselil v Avstralijo. Zaradi znanja jezikov je dobil dobro državno službo. Vključil se je v delovanje slovenske skupnosti v Sydneyu, zlasti v slovenskem misijonu pri Sv. Rafaelu. Bil je organist, vodil je zборе, sodeloval pri igralski skupini in pisal za mesečnik Misli. Umrl je 13. novembra 1986.

Tone Gorjup

NAŠI POKOJNI

VALERIJA SEDMAK, roj. MALEČIKAR je umrla v Elizabeth Jenkins Aged Care Plus Centru v Collaroy-u, NSW, na ANZAC Day, 25.4.2016. Rodila se je 13.4.1917 v Dolenjah pri Ilirski Bistrici, župnija Jelšane, očetu Francu in mami Jožefi, rojeni Čekada. Otroška leta je preživljala še v Matuljih in v Jušičih na Hrvaškem. Imela je tri sestre in dva brata. – Leta 1942 sta se poročila s Karmelom Sedmakom iz Sv. Križa pri Trstu. Rodila se jima je hči Maria Cristina Alexandra. Družina je leta 1950 pripotovala v Avstralijo, kjer sta se rodila še hči Sonja in sin Franc. Živel so v Manly-u, nato so se preselili v Freshwater. Mož Karmelo je umrl že 18.4.1976. – Valerija je bila zgledna in skrbna žena in mama svojemu možu, otrokom, vnukom in pravnukom, pobožna in delavna, priljubljena med ljudmi. Zadnje leto je živela v domu počitka. Zapušča hčeri Mario Christino in Sonjo, sina Franca z ženo Thereso, vnuke Fiono, Emmo, Anthonyja, Patricka, Matthewa, Anastasio in Gemmo, pravnuke Isabello, Alessandro, Matildo, Claudio, Lachlana, Annabelle, Quintano in Arla. – Pogrebno sv. mašo so obhajali v petek, 29.4.2016, v cerkvi Marije Brezmadežne v Manlyju, nato je bila pokopana na pokopališču French Forest. – Hvala hčerkama Marii Christini in Sonji ter Pavli Fabian za obvestilo.

LADISLAVA – SLAVA HOZJAN, roj. ANTOLIN je umrla v ponedeljek, 1.8.2016 zvečer v Opal Macquarie Aged Care v Cameronu. Rodila se je v Odrancih 26.6.1926. Leta 1946 sta se poročila z Ivanom Hozjanom. V Avstralijo je družina prišla 5.7.1957 in ustvarila nov dom v Wallsendu pri Newcastleu. Ivan in Slava ter otroci so bili ves čas povezani z nami, s Slovenskim društvom Tivoli Newcastle in s krajevno župnijo sv. Patrika v Wallsendu. Redno smo se srečevali pri slovenskih sv. mašah v katedrali Srca Jezusovega v Hamiltonu in tudi v Merrylands sta Slava in Ivan kdaj prišla »v vas« - k našim nedeljskim sv. mašam, prireditvam, na igre, ki smo jih igrali na odru, ali za nekaj dni k prekmurskim sorojakom iz domačih Odranec. Pred desetimi leti sta praznovala biserno poroko – 60 let zakona. Mož Ivan je umrl pred štirimi leti, 21.8.2012. Slava zapušča hčerke Mileno, Cirilo in Lilijano, sinova Marka in Ivana, 13 vnukov in 17 pravnukov. Pogrebno sv. mašo v ponedeljek, 8.8.2016, vodil domači župnik g. Anthony Brady v župnijski cerkvi sv. Patrika v Wallsendu. Udeležili smo se je tudi sydneyjski rojaki. P. Darko je somaševal in vodil pogrebne molitve na pokopališču Sandgate.

JOŽE POREDOŠ je umrl v Brisbane Waters Private Hospital v Woy Woy, NSW, v petek, 19.8.2016. Doma je bil iz Ižakovec v Prekmurju v župniji Beltinci, rodil se je 17.2.1940 kot drugi od štirih otrok. V Mariboru se je izučil za strojnega mehanika, delal nekaj časa v domačem kraju, nato pa emigriral v Avstrijo in od tam v Italijo, v Genovo, od koder je z ladjo Aurelia odplul v Avstralijo. V svojo novo domovino je prispel maja 1960 in živel najprej v Matravillu. V cerkvi sv. Frančiška v Paddingtonu sta se poročila z Marijo Bučar, ki je bila doma iz Grosuplja. Kmalu potem, ko se jima je rodil sin Daniel, se je družina preselila v Condell Park. Jože je delal na Waterboardu in kasneje na W and H Wills v Pagewoodu. Rad je imel naravo, male živali, raziskoval zlasti Pearl Beach, Central Coast in okolico in tam postavil počitniško hišico, zbiral morske školjke, ki jih je rad pokazal svojim najdražjim in prijateljem. – Pred petimi leti je nepričakovano umrla žena Marija. Ata jo je močno pogrešal in se še bolj povezal s svojimi domačimi: s sinom Danielom, snaho Barbaro in vnuki Suzanno, Damianom in Sophie. Kmalu je tudi sam vse pogosteje obiskoval zdravnike in po hudi boleznini dotrpel. Jože zapušča sina Daniela z ženo Barbaro, vnuke Suzanno, Damiana in Sophie, brata Rudolfa in sestro Marijo in njuni družini v Švici, v Sloveniji pa sestro Elizabeto in njeno družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v ponedeljek, 29.8.2016, v naši cerkvi Sv. Rafaela v Merrylandsu, nato je bil pokojnik upepeljen v Castlebrook.

VIKTOR BRODNIK je umrl 2.9.2016 v bolnišnici v Nowri, NSW. Rojen je bil v Divionu v Franciji 2.9.1931. V Avstralijo sta prišla skupaj z bratom Lojzetom leta 1956. Viktor je delal kot rudar in pozneje v mornarici (Navy) v Batemans Bayu. Družina je živela v Falls Creek pri Nowri. Viktor zapušča ženo Yvette, sinove Michaela, Petra, Paula in hčer Yvette, 10 vnukov, ter brata Lojzeta in svakinjo Barico z družino. Pogrebni obred je vodil duhovnik Ronan Kilgannon v kapeli krematorija Shoalhaven, Worrige v četrtek, 8.9.2016, nato je bil pokojnik upepeljen.

JOŽE FORJANIČ je umrl v torek, 13.9.2016, v Goodwin Nursing Home, Monash, ACT. Rodil se je 12.10.1932 v Ropoči v župniji Pertoča. Po poklicu je bil zidar. Dne 20.2.1957 sta se poročila z Marto Gomboc. Jože je leta 1968 odšel v Avstralijo za boljšim kosom kruha in dve leti pozneje so se mu je pridružili žena Marta in otroci. Družina je bila dejavna v krajevni župniji sv. Jožefa v O'Connorju v Canberri, Jože in Marta pa na Slovenskem društvu Triglav v Canberri. Marta je delala v kuhinji, Jože je igral harmoniko in oba skupaj sta prav tako razveseljevala sorojake s slovensko pesmijo. Jože je bolehal več let za Alzheimerjevo boleznijo, zadnja tri leta je živel v domu počitka. Žena, otroci, vnuki in pravnuki so z ljubeznijo skrbeli za »očca«, kakor so ga klicali, in oba z ženo Marto sta res

živela zanje. Jože zapušča ženo Marto, sina Jožeta z ženo Betty, hčer Ano, sina Marijana z ženo Alleyne, hčer Štefko z možem Janezom – Johnom Penca, devet vnukov in enajst pravnukov. Hči Martina je umrla leta 1993 v prometni nesreči. V Sloveniji pokojni Jože zapušča brata Tončija in njegovo družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v ponedeljek, 19.9.2016, v župnijski cerkvi sv. Jožefa v O'Connorju. Sv. mašo je vodil domači župnik g. William Kennedy. Zet John Penca je spregovoril »oču« v slovo. Pater Darko je somaševal in potem vodil pogrebne molitve na pokopališču Gungaglin – Mitchell v Canberri, kjer smo mu – s pevci našega cerkvenega zbora v Canberri – tudi zapeli tri slovenske pesmi: *Marija, Mati ljubljena, Gozdič je že zelen in Glejte, že sonce zahaja*, saj je imel slovensko pesem nadvse rad. **p. Darko**

V torek, 11. oktobra 2016, smo se poslovili od pokojnega **MICHAELA KORENA** (star 61 let – rojen 23. junija 1955), ki je umrl v Canberri 4. oktobra 2016. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Jožefa v O'Connor v Canberri, po maši pa smo ga pospremili na pokopališče Woden v Phillip. Sožalje mami Barici, sinu Joshua ter sestrama Silvani in Sonji z družino. V večnost pa sta pred njim že odšla njegov oče Ludvik in brat Avguštin, ki je umrl kot otrok.

Naj počiva v miru!

p. David

NAPOVEDNI KOLEDAR

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL

NA FRANČIŠKOVO - ROŽNOVENSKO NEDELJO, 2.10., bomo obhajali praznično mašo in brali pismo našega provinciala p. Marjana Čudna. – Popoldne pride iz Adelaide p. David, ki me bo nadomeščal v času mojega dopusta (2. – 28.10.2016).

Od ponedeljka, 3.10.2016, do sobote, 1.4.2017, bodo večerne sv. maše ob 7.00 zvečer.

BLIŽA SE ŽE NAŠ ČASTITLJIVI MESEC NOVEMBER, ko molimo in naročamo spomine za naše pokojne. Prosim, da spomine naročite čimprej, da v redu sestavimo seznam – prilogo naših oznanil Nedelja.

PRAZNIK VSEH SVETIH PRAZNUJEMO V TOREK, 1.11. Praznična sv. maša je že v ponedeljek, 31.10., ob 7.00 zvečer, ker je praznik zapovedan. NA SAM PRAZNIK PA STA SV. MAŠI OB 9.30 DOPOLDNE IN OB 7.00 ZVEČER. Ob 8.45 bomo zmolili dva dela rožnega venca za naše pokojne.

NA DAN SPOMINA VSEH VERNIH RAJNIH, V SREDO, 2.11., se bomo prav tako zbrali k rožnemu vencu ob 8.45, SV. MAŠE PA BODO: OB 9.30

DOPOLDNE DVE ZAPOREDNI SV. MAŠI, TRETJA PA OB 7.00 ZVEČER.

V NEDELJO, 6.11., SE ZBEREMO K BOGOSLUŽJU V KAPELI KRISTUSOVEGA VSTAJENJA V MAVZOLEJU na katoliškem delu pokopališča v Rookwoodu. Sv. maša bo ob 10.00 uri. – Pred sv. mašo bo ob 9.00 dopoldne blagoslov grobov na starem slovenskem pokopališču, ob 9.30 molimo rožni venec v kapeli Mavzoleja, po sv. maši pa gremo še na novo pokopališče. Primerno se oblecimo in zaščitimo, ker je ta dan že prava poletna vročina. Datum in uro pa si označimo že sedaj. Marsikateri še vedno pokličete in sprašujete, kdaj bodo molitve. Zato velja: Dokler ne bo drugače določeno, je prva nedelja v novembru in točno vemo.

V PINEGROVE-u se bomo zbrali k molitvam v soboto, 12.11., ob 10.00 dopoldne in obiskali posamezne grobove. Vabimo Vas, da se nam pridružite še drugi rojaki, ker smo tam zelo mala čreda, še kar nekaj rojakov pa ima svojce in znance pokopanih na tej Božji njivi.

Pred nekaj leti, ko sva bila s p. Valerijanom še skupaj, je nekdo od rojakov kar pod vrata nastavil list – črtan papir, iztrgan iz zvezka in z zeleno barvico napisano na njem: »Ko boste žegnali pokojne na Rookwoodu, najprej pojdite na stari del in potem na novega, ker čakamo na vročini!« In pri tem se še niti ni podpisal. Kaj se zgodi z anonimnimi pismi ali sporočili, ni treba razlagati. Žalostno pa je, da je to storil slovenski rojak, drugič je žalostno, da ni bil toliko sposoben, da bi se podpisal, in tretjič, če je že bil pri vratih farovža, bi lahko pozvonil, se oglasil in se pogovorimo kot ljudje, ne pa, da takole nagaja, misli, kako je pameten in skrben, pa v resnici škoduje svojemu ugledu in ugledu celotne skupnosti in župnije. – V razmislek, spomin in opomin!

ZAHVALNO NEDELJO bomo obhajali 13.11. – Naslednjo nedeljo, na praznik Kristusa Kralja, sklepamo sveto leto Božjega usmiljenja.

NA 1. ADVENTNO NEDELJO, 27.11., bodo po sv. maši rojaki igralci iz Melbourne pod vodstvom Drage Gelt OAM uprizorili enodejanko Vinka Möderndorferja »JOŠKO IN MICKA«. Vabljeni k sv. maši in k ogledu predstave, da bomo dobra družba in se razvedrimo skupaj. Škoda le, da v igri ne nastopata Janez in Micka, ki ju veliko bolj poznamo, tudi v ljudskem izročilu ali kje iz soseščine. Sicer pa se pustimo presenetiti, saj bo verjetno kakšen Janez v stranski vlogi.

MIKLAVŽ bo prišel med nas prvo nedeljo v decembru (4.12.), po sv. maši. Vabljeni otroci in odrasli, otroci tudi za angele in parklje.

BOŽIČNA DEVETDNEVNICA bo kakor običajno pri sv. mašah, prvič v petek, 16.12. – Na sveti večer, v soboto, 24.12., pri Sv. Rafaelu ne bo sv. maše, tudi jutraj ne.

NABOŽIČ, PRAZNIK GOSPODOVEGA ROJSTVA, bosta SV. MAŠI: POLNOČNICA – OPOLNOČI in redna sv. maša ob 9.30 dopoldne. Na **PRAZNIK SV. ŠTEFANA** pa samo ob 9.30 dopoldne in potem vsakoletno Štefanovanje.

WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maša je vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času pa ob 4.00 popoldne.

V nedeljo, 9.10., Vas bo obiskal in maševal p. David.

V NOVEMBRU PRAZNUJEMO NAŠO ŽEGNANJSKO IN ZAHVALNO NEDELJO, 13.11..

Sv. mašo ob 5.00 popoldne bo vodil škof msgr. Peter Ingham, ki smo ga povabili za njegov 75. rojstni dan. Škof Peter je svoj rojstni dan praznoval 19. januarja, ko je bil v Sveti deželi. Po sv. maši bo skupna večerja v dvorani, srečanje rojakov in predstavnikov slovenskih organizacij. Povabljeni sta tudi gospa veleposlanica Helena Drnovšek – Zorko in častni konzul g. Anthony Tomažin. Dobrodošle narodne noše! Prosim, sporočite svojo udeležbo predsedniku Kluba Planica Ivanu Rudolfu ali gospe Emi Mailow. Rojakom se priporočamo za pecivo.

V decembru sta dve sv. maši: redna sv. maša v nedeljo, 11.12., ob 5.00 popoldne, božična pa v soboto, 24.12., na sveti večer – zgodnja polnočnica ob 8.00 zvečer.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do septembra pa ob 5.00 popoldne. V nedeljo, 16.10., Vas bo obiskal in za Vas maševal p. David.

V novembru obhajamo žegnanjsko in zahvalno nedeljo 20.11., na praznik Kristusa Kralja.

Na ta praznik sem pred enajstimi leti prvič prišel v avstralsko prestolnico in maševal za Vas, rojake. Spomnili se bomo vseh naših pokojnih rojakov, sorodnikov in staršev ter voščili našim pevcem in organistu ob godu sv. Cecilije. Vsakoletna večerja rojakov, ki jo pripravimo na Slovenskem društvu v Phillipu, pa bo kasneje, februarja prihodnje leto, ko nas bo obiskal duhovniški oktet Oremus. Podrobno Vas obvestim po prihodu iz Slovenije in Argentine. V decembru sta dve sv. maši: redna adventna sv. maša v nedeljo, 18.12., in božična 25.12., obe ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo že v nedeljo, 4.12., ob 6.00 zvečer (2. ADVENTNA NEDELJA – PRVA NEDELJA V DECEMBRU!), ker je Božič letos na nedeljo, potem pa je že novo leto. Po sv. maši ste vabljeni na srečanje in prigrizek v župnijski dom. Takrat se dogovorimo za sveti maši v letu 2017.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

V avgustu smo obhajali žegnanje na Planinki, v septembru pa smo poromali v Marian Valley in v nedeljo potem, 11.9. praznovali žegnanje s sv. mašo na Klubu Lipa na Gold Coastu. Za bogoslužje v božičnem času se dogovorimo.

p. Darko

Štefka in Frenk Hudina iz Canberre sta obiskala p. Valerijana v Ljubljani, z vnukom Petrom pa so obiskali Bled.

IZ KRALJICINE DEŽELE – QUEENSLAND

Mirko Cuderman

Najprej moram omeniti **MAŠO NARODOV - MULTICULTURAL MASS** v brisbanski katedrali, ki je vsako leto v avgustu na nedeljo migrantov in beguncev. Letos, 28. avgusta 2016, je bila večja udeležba kot po navadi in tudi naših rojakov je bilo letos več. Slovenijo je zastopala Vanesa Lahovec v gorenjski narodni noši (**foto desno**), ki je tudi prebrala prošnjo v slovenščini. Največ narodnih skupin je bilo iz azijskih in afriških držav. Predstavili so se nam njihovi mogočni pevski zbori. Po sv. maši so nastopili v slikovitih narodnih nošah in zaplesali čudovite ples. Vanesa je bila v narodni noši objavljena v našem katoliškem tedniku Catholic Leader.

MARIAN VALLEY: V soboto, 10. septembra 2016, smo praznovali 7. obletnico blagoslovitve naše kapelice Marije Pomagaj.

Verniki iz daljnih krajev Južne Avstralije, Viktorije in NSW - Sydneya in Wollongonga, kakor tudi domači rojaki in prijatelji so se pridružili že tradicionalni slovesnosti ter poživili praznično vzdušje. Marijina dolina je bila tudi letos dobro obiskana. Pater Darko je vodil somaševanje in nam je v pridigi razložil, da je praznovanje nebeške Matere pri kristjanih vzhodnega obreda še bolj poudarjeno kot v naši rimsko-katoliški Cerkvi, saj kristjani vzhodnega obreda (Catholics of Eastern Rite) liturgično - cerkveno leto začenjajo že 1. septembra in teden kasneje praznujejo Marijino rojstvo, medtem ko v rimsko-katoliški Cerkvi začenjamo cerkveno leto z adventom. Marijini prazniki, ki jih praznujemo, imajo že zelo staro tradicijo na Vzhodu, rimska Cerkev pa

je Marijine praznike sprejela tudi v svoj koledar in so priljubljeni naši romarski dnevi do danes.

V Marijini dolini se zbirajo različne narodne skupine z vsega sveta oziroma celin. Mi, Slovenci, imamo romarski shod vsako drugo soboto v septembru, ko praznujemo obletnico blagoslova naše kapelice. Letos je somaševalo 5 duhovnikov: pater Darko, pater Ciril, pater David ter patra pavlinca: pater

Anthony David in pater Peter Zytka, ki je vikar v Penrose Parku. Po sveti maši smo šli v procesiji k naši kapelici. Jože Gjerek, ki lepo vzdržuje Marijino kapelico in njen vrt, je nosil bandero Marije Pomagaj. Bandero sv. Cirila in Metoda pa je nosil melbournški rojak Lojze Markič. Lojze je še posebno povezan s slovensko cerkvijo svetega Cirila in Metoda, saj je bil njen gradbenik. Melbournčani so prišli s svojim župnikom patrom Cirilom, zato je bilo lepo in prav, da je bilo Cirilovo bandero v rokah melbournških romarjev. Pater Darko je vodil pete litanije in slovensko petje. Bilo

je res lepo in enkratno doživetje, posebno za tiste, ki nimajo prilike do rednega slovenskega bogoslužja. Po procesiji in molitvah pri naši kapelici v Marijini dolini smo sedli k dobremu kosilu, ki so ga pripravili Jože in Marta Gjerek in njuna družina ter naše redne kuhinjske pomočnice z Gold Coasta, ki pridno pomagajo. Tako smo se srečali sorojaki - romarji iz raznih bližnjih in daljnih krajev naše Avstralije. Razšli smo se z dobro voljo in veselim razpoloženjem.

KLUB LIPA GOLD COAST:

Naslednji dan, v nedeljo, 11. septembra, pa je bila slovenska sveta maša na Klubu Lipa na Gold Coastu, kjer je bilo ŽEGNANJE in praznovanje očetovskega dne. Pater Ciril in p. Darko sta somaševala. Pater Ciril, ki je vodil bogoslužje, nas je povabil k molitvi za mir ob 15. obletnici terorističnega napada v New Yorku in tudi predstavil zgled usmiljenega Očeta, ki išče izgubljene ter novo svetnico Mater Terezijo. K sv. maši in kosilu se je zbralo več kot 50 rojakov v lepem sončnem vremenu. Romarji iz daljnih krajev Melbourne, Adelaide, Sydneya in Wollongonga so v ponedeljek odpotovali domov. Vsakdo, ki se je udeležil našega srečanja in romanja letos ali prejšnja leta, ali se

nam bo pridružil v prihodnje, bo gotovo enako odšel z nepozabnimi spomini iz Kraljičine dežele - Queenslanda, ki je dežela prijaznih, gostoljubnih ljudi, nam nudi veliko lepote in seveda prilik za kratke enodnevnne ali tudi daljše izlete. Prepričan sem, da vam bodo to potrdili vsi rojaki, ki so nas obiskali.

POKOJNI:

Dodati pa moram tudi sporočilo o smrti tukajšnjega rojaka **ALOJZA VUZEM**, ki je umrl 23. maja 2016 v Brisbanu. Pokojni je bil rojen 19. maja 1924 v vasi Belski Vrh v Halozah (Zavrč, Cirkulane). Skupaj z ženo Eveline sta prišla iz Nemčije v Avstralijo leta 1950 na ladji Roma in se naselila v Inali, kjer sta ostala do smrti. V zakonu sta imela 7 otrok: Erika, Frank Alois, Karl, Irene, Evelyn in Diana. Pokojni zapušča poleg otrok 23 vnukov, 48 pravnukov in enega pra pravnuka. Pokojni ni nikoli vozil avta, zato verjetno je bil malo poznan v slovenski skupnosti. Alojz je bil vse življenje zaposlen v bližnji Darra Cement Work, kamor se je vozil s kolesom. Naše sožalje njegovi družini. Naj v miru počiva.

Lep pozdrav vsem iz sončnega Queenslanda.

Mirko Cuderman

Svetovno kolesarsko prvenstvo v Perthu

Perth je 4. septembra 2016 gostil svetovno kolesarsko prvenstvo „GRAND FONDO“, katerega se je udeležilo 1500 tekmovalcev. Med 37 državami je bila tudi ekipa iz Slovenije in sicer pod pokroviteljstvom celjskega Tuš Mobile. Tina Ušeničnik iz Škofje Loke je prišla tekmoval na lastne stroške in je v ekipi nad 60 let starosti zasedla peto mesto.

V kategoriji od 55-59 let starosti je zmagal domačin Paul Miller iz Kalgoorlie, drugi je bil Jim McMuray iz Nove Zelandije, tretji pa je bil Slovenec Andrej Žavbi.

Proga je bila dolga 155 kilometrov. Začela se je pri Elizabeth Quay in končala v Kalamundi. Pred tekmo so neprestano vadili na otoku Rottnest Island na 19,4 km dolgi progi. Te vrste prvenstvo je bilo prvič v Avstraliji, kjer tekmujejo od 19. do 77. leta starosti. Pred tekmovanjem je policija zaprla ali nadzirala vse ceste, kjer so bile tekme. Ančka Kočar in jaz sva imela priložnost, da sva se srečala s Tino Ušeničnik in ji čestitala za njen dober rezultat (**fotografija desno**).

Tone Resnik, Perth WA

A peloton on the ZigZag in Gooseberry Hill. Inset: Cyclists cross the finish line in Kalamunda.

Grand time for cyclists

MAŠA NARODOV V WOLLONGONGU

Letošnja sv. maša narodov v škofiji Wollongong v svetem letu Božjega usmiljenja je bila nekoliko manj obiskana kot prejšnja leta, nekateri narodi in njihovi duhovniki so manjkali, slovenski rojaki pa smo se kar nabrali, bilo nas je kakih 19, nekaj v narodnih nošah. Predsednik Kluba Planica Wollongong Ivan Rudolf je nosil slovensko zastavo v sprevodu in po sv. maši v špalirju. V lepi sončni zadnji avgustovski nedelji, 28. avgusta 2016, smo vseeno napolnili katedralo sv. Frančiška Ksaverija. Naš organist Andrew Žičkar je orglal in vodil pevski zbor iz Corrimala, v katerem

so tudi naši pevci, nekateri narodi so zapeli še svoje pesmi. Škof msgr. Peter Ingham, ki je letos januarja praznoval svoj 75. rojstni dan, je vodil somaševanje. Somaševalo nas je osem duhovnikov. Po sv. maši smo se zbrali h kulturnemu programu v dvorani St. Mary Star of the Sea in znova okusili dobrote tistih, ki so se predstavili s svojimi stojnicami. Slovenski rojaki stojnice ne moremo več pripravljati, zato bomo zelo veseli, če se nam bo še kdo pridružil, da bo kaj spet oživel.

p. Darko

Ivan Rudolf z zastavo, p. Darko Žnidaršič, Angela Sirc.

Ivan Rudolf in škof msgr. Peter

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

Besedilo in foto: Štefan Šernek, predsednik

Na Slovenskem društvu Sydney smo **OČETOVSKI DAN** praznovali v nedeljo 4. septembra popoldan s kratkim programom ob 2.30 (**foto spodaj**).

Gospa Ana Šernek je pri vratih vsakega očeta pozdravila in ga počastila z whiskyjem, rumom in pelinkovcem. Ob začetku programa sem kot predsednik društva vsem prisotnim izrekel dobrodošlico in jih lepo pozdravil, nato pa sem vsem našim očetom in starim očetom zaželel, da bi bili še dolga leta zdravi in srečni v krogu svojih najdražjih. Sledile so recitacije: Danica Petrič je recitirala pesmi

Ivana Sivca, *Po tvojih stezah*, oče in Očetov dan, Zora Johnson pa *Kadar se spomnim očeta* in Očka, povej. Po recitacijah smo izbrali očeta leta Slovenskega društva Sydney. **Oče leta 2016 je postal ŠTEFAN MESARIČ**, ki sem ga poklical na oder in mu izročil darilo Slovenskega društva, steklenico Scotch Whiskeya Johnnie Walker Red Label (**foto spodaj**). Naš Štefan Mesarič si je to priznanje res zaslužil, saj je vedno rad prišel pomagat v kuhinjo, ko smo ga prosili. Naj bo ta naziv očeta leta s strani Društva in z moje strani zahvala za vse, kar naredi

Pater Darko, Marija Leigh in Rudi Rolih.

za našo skupnost. Po zaključku programa smo naredili še nekaj spominskih fotografij, nato pa nadaljevali praznovanje s plesom ob zvokih **našega najboljšega ansambla ALPSKI ODMEVI**, ki ga vodi moj sin **ŠTEFAN ŠERNEK** mlajši. Igranja se je pričel učiti pri devetih letih, slovensko glasbo je pričel igrati že pri trinajstem letu. Velikokrat sem ga vozil po glasbenih tekmovanjih in vedno je osvajal najvišja mesta, zmagal pa je tudi na tekmovanju glasbenikov NSW. Njegov prvi ansambel so sestavljali Štefan, Stanko in Mirko. Igrali so na vseh kmečkih ohceti v Wollongongu. Od takrat se je že marsikaj spremenilo, ansambel našega Štefana pa je še vedno najboljši v NSW. Z zabavo smo zaključili ob 5. uri popoldne, veseli od praznovanja in zadovoljni, da se nas je je udeležilo tako lepo število.

Na Slovenskem društvu Sydney je ta dan **slavil svoj 80. rojstni dan EMIL KUKOVEC**, nekdanji predsednik Kluba Triglav (sedaj Triglav Mounties Group). Praznoval je v krogu svoje družine, otrok in njihovih družin ter prijateljev – skupno 40 povabljenih. Med njimi je bilo veliko mladih, ki do sedaj še nikoli niso bili na Slovenskem društvu. Bili so veseli, saj kaj takega še niso doživeli. Skupaj smo peli, vriskali in plesali, potem pa sem mu kot predsednik Slovenskega društva čestital in zaželel vse najboljše. Ko smo zapeli *Kolkor kapljic, tol'ko let* sva si podala roke, saj sva isti letnik, le jaz sem malenkost mlajši. Kaj tako lepega se lahko doživi samo v našem klubu, nikjer drugod, so ugotavljali nekateri.

V nedeljo 2. oktobra popoldan smo imeli **OKTOBERFEST**. Pričeli smo ob enih popoldne, postreženi pa smo bili z odlično domačo hrano: prekajeni vrat s kislim zeljem, žemlje in potica.

NAŠA RESTAVRACIJA bo, kot izgleda in kot upamo, končana pred novim letom – tako mi vsaj zagotavljajo. Gradnja se že dolgo in predolgo vleče – bo pa restavracija nekaj izredno lepega.

Za Odbor Slovenskega društva Sydney poroča predsednik Štefan Šernek.

NAŠE PRIREDITVE

V oktobru bomo našo dvorano dvakrat oddali: 15. oktobra bodo imeli ples Bolivijci, 22. oktobra pa Vzhodni Timorci. Ta mesec smo kar zaposleni.

Naš naslednji ples pa bo v nedeljo, 13. novembra s pričetkom ob eni uri popoldan. Ta dan bomo imeli tudi **POKUŠINO VIN** naših domačih vinarjev. Tri najboljša bodo nagrajena z denarnimi nagradami.

Pridite in poskusite naša domača vina!

Emil Kukovec je praznoval 80. rojstni dan v krogu svoje družine, otrok in njihovih družin ter prijateljev – skupno 40 povabljenih. Med njimi je bilo veliko mladih, ki do sedaj še nikoli niso bili na Slovenskem društvu Sydney.

PRIZNANJA SLOVENSKE SKUPNOSTI NSW IN PLAKETE ZASLUŽNIM ROJAKOM IZ SLOVENSКИH ORGANIZACIJ V SYDNEYU IN WOLLONGONGU ZA LETO 2015

OUTSTANDING ACHIEVEMENTS IN EDUCATION 2015 - DANICA GRŽELJ

Danica je bila rojena kot prvi otrok v avstralski / slovenski družini Jerice in Ginota Grželj. Njeni starši so prišli v Avstralijo iz slovenske pokrajine Primorska in nikoli niso pozabili domovine. Zgodaj so se vključili v slovensko skupnost, posebno v Slovenskem verskem središču Merrylands, kjer je Danica obiskovala sobotno Slomškovo šolo. Šola je še utrdila Daničino znanje slovenskega jezika, katerega se je naučila že v domači hiši, v vseh letih osnovne šole pa se je naučila tudi čitati, pisati in tudi peti v slovenskem jeziku in pogosto je tudi nastopala na različnih prireditvah. Svojo izobrazbo je nadaljevala tudi v sobotni srednji šoli v Bankstownu, kjer je tudi maturirala iz slovenščine leta 1984. Ko je Danica pričela s študijem, da bo postala učiteljica, je posvetila sobotne popoldneve poučevanju slovenščine otrokom slovenskega rodu v Slomškovi šoli v Merrylandsu in je to delo nadaljevala sedem let. Bilo ji je v veliko veselje, da je videla otroke, da so se naučili govoriti, čitati in pisati v jeziku svojih staršev. Naučili so se tudi prepevati slovenske pesmi in recitacije in pogosto nastopali s petjem, igrigami in recitacijami v veliko veselje slovenski skupnosti, ki jih je z navdušenjem gledala in poslušala. Danica je tudi obiskala Slovenijo v zgodnjih letih okrog leta 1990, ko se je tudi udeležila poletne šole slovenskega jezika in si tako s praktično uporabo še posebno izboljšala svoje znanje slovenščine. Po povratku je pod vodstvom učiteljice Marize Ličan začela poučevati slovenščino v "Saturday School of Community Languages" v Bankstownu, kjer je pomagala številnim študentom

Danica Grželj z mamo Jerico in nečakom.

slovenskega rodu maturirati iz slovenščine. Delo je nadaljevala tudi kasneje, ko se je ta šola preselila v Parramatto, hkrati pa je po letu 2000 pomagala v Slomškovi šoli slovenskega misijona sv. Rafaela v Merrylandsu, kjer se je veliko število otrok pričelo učiti slovenščine na osnovni ravni pod vodstvom učiteljic Danice Grželj, Danice Šajn in Kristine Šuber, medtem, ko so se tudi naučili petja slovenskih pesmi s pomočjo Carmen Funderanan, ki jih je spremljala na klavirju. Vzdušje v Slomškovi šoli je bilo čudovito in učenci so pogosto pokazali znanje z nastopi v cerkveni dvorani, kot tudi pri prireditvah v slovenskih organizacijah v Sydneyu. Danica Grželj je bila tudi ena od ustanovnih članov zbora "Southern Stars Choir" pod vodstvom Carmen Funderanan. Zbor je bil prvotno ustanovljen, da bi pevke enkrat mesečno nastopale pri družinski sveti maši v slovenskem misijonu, kjer naj bi prepevale v angleškem jeziku. Sčasoma so dodale v svoj program tudi številne posvetne pesmi v slovenščini in poleg rednih mesečnih nastopov v cerkvi tudi pogosto nastopajo v slovenskih organizacijah ob pomembnih kulturnih in narodnih slovenskih praznikih in obletnicah kot so dan slovenske neodvisnosti, Anzac Day in celo v parlamentu NSW v Sydneyu.

Marija Grosman izročča
plaketo Danici Grželj.

OUTSTANDING ACHIEVEMENTS IN PROMOTING SLOVENIAN CULTURE 2015 - WALTER ŠUBER

Valter je bil rojen v Kopru, Slovenija, v družini Albina in Alde Šuber. Pri starosti 3 let se je družina preselila v Avstralijo. Valter je z materjo ostal v Campu Bonegilla, medtem, ko je bil oče poslan na delo v železarno v Port Kemblo. Tri mesece kasneje je oče našel stanovanje v Cringilli in družina je dobila svoj prvi dom v Avstraliji. Pet let kasneje se je družina vrnila v Slovenijo, vendar so se po šestih mesecih odločili, da se ponovno vrnejo v Avstralijo, tokrat za stalno. Valter je začel osnovno šolo v Coniston Primary in odločili so se, da spremene ime v obliko, bolj prikladno za sošolce in avstralsko življenje, Walter Suber. Spememba je bila samo zunanja, Walterjeva zavest in korenine so bile in ostale trdne v Sloveniji, v slovenski kulturi in tradicijah.

Družina Šuber je bila ena od najbolj aktivnih in zavzetih družin v slovenski skupnosti v Wollongongu in Valter je že od otroških let posvetil veliko časa in truda svojim slovenskim koreninam in tradicijam. Potem, ko je družina kupila kokošjo farmo v Thirlmere, je Walter nadaljeval šolanje v Pictonu in uspelo mu je dobiti mesto kot "metalurg-pripravnik" v podjetju BHP Steelwork. Od tu dalje je njegova kariera odlično uspevala po stopnjah navzgor in preko dela v exportnem oddelku in po treh letih dela v Research and Technology je Walter leta 1985 dobil položaj tehničnega predstavnika firme.

Even though Walter was heavily focused on his flourishing career, he never lost

sight of his family and community, and continued his involvement in Slovenian activities in Triglav Club Sydney and St Raphael Church in Merrylands, and Walter enthusiastically contributed to and involved himself with all that was happening. He joined the Slovenian folkloric dance group headed by Mr Ivan Koželj, where he met an equally vivacious young Slovenian, Kristine Berginc. The two young dance partners eventually married in 1989 and have three beautiful children, Daniel, Stephanie and Andrew. Walter's commitment to his involvement in the community led to his joining of the advisory board at Triglav, during the time of the Panthers group acquisition of the club. It was in actual fact, Walter, who first put ahead the idea of the "Slovenian of the Year Award", with the aim to recognize and celebrate the accomplishments and efforts of Slovenian/Australians, young and old, who had pride in their achievements and community spirit. Walter invested his own time and efforts to draw on his

Slovenian network, garnering interest across the Slovenian clubs and organizations in NSW and the ACT. Walter has worked tirelessly on the Awards functions for 7 years, and it is due to his perseverance and drive that we are still continuing with this important project. He took a small period of time off to focus on his increased work commitments, however returned to the Advisory Board when Mounties lent their support and acquired the club from Panthers. Walter continues to be a passionate and committed member of our Slovenian community and so is his whole family, each in their own way. We count ourselves lucky to have their support. This award is definitely well deserved!

Častni konzul RS Anthony
Tomažin izroča plaketo
Walterju Šuberju.

Walterjeva družina:
Peter in Cvetka Berginc,
Walter Šuber, častni konzul
RS Anthony Tomažin, Kristina
Šuber in Tadeja Ažman.

DANILO IN SOFIJA ŠAJN STA SLAVILA 90. ROJSTNI DAN

v nedeljo, 14. avgusta 2016, v Klubu Triglav-Mounties

Nagovor Marthe Magajna:

Draga Sofija in Danilo! Draga slavljenca! Zbrani prijatelji se vama zahvaljujemo, da sta nas povabila na proslavo tega pomembnega praznika v vajinem življenju. Večina nas tukaj smo bili del vajinega življenja že vsaj 45 let, saj smo se zbrali na kraju, ki nam že toliko let daje možnost, da se srečujemo in drug z drugim delimo lepe in včasih tudi žalostne trenutke v našem življenju.

Spominjam se začetkov naših srečanj, ko smo vsi bili mladi in polni načrtov in energije, pa skozi vsa leta našega življenja in dela vse do naših jesenskih dni skoraj pet desetletij kasneje. Vedno in povsod smo v tem času srečevali družino Šajn, povsod, kjer je bilo treba prijeti za delo ali nuditi pomoč komu drugemu. Danilo, mlad in čvrst, priden in delaven je bil povsod zraven, kadar se je začelo urejati prostor, na katerem je stala stara kmečka hiša, ki je takrat predstavljala klub Triglav, še bolj pa kasneje, ko se je začel graditi novi klub Triglav, medtem pa je Danilo tudi veliko pomagal pri gradnji cerkve v slovenskem misijonu v Merrylandsu.

Sofija je bila članica enega od prvih odborov kluba in je bila prav tako povsod zraven, pri dežuranju

na nedeljskih srečanjih v starem in v novem klubu, pri proslavah in prireditvah, ko so otroci nastopali - Joško s harmoniko in Danica s petjem, medtem ko je Sofija prva organizirala in zbrala ženske za amaterski ženski pevski zbor, ki je nastopal na proslavah in se je kasneje za krajši čas tudi pridružil moškemu pevskega zboru. Sofija je celo nastopila v triglavski igralski družini z vlogo v komediji "Hlače" - saj se

Sofija in Danilo s sestro, otroki in vnuki
pred desetimi leti ob praznovanju 80. letnice.

Sofija in Danilo Šajn, 90 let, s prijatelji.

Sofija in Danilo;
poroka leta 1961.

Pater Darko, Sofija in Danilo.

mogoče še spomnite Sodčkove Kati, na katero so bile ljubosumne vse vaše ženske v igri? Kadar so prihajali obiski iz Slovenije, pa naj so to bili politiki, muzikantje, športniki ali duhovniki, vsi so bili povabljeni na Šajnovno kmetijo, kjer

so bili postreženi in pogoščeni s pravo domačo hrano. Za časa olimpijskih iger v Sydneyu leta 2000 pa je Sofija kuhala lonce in lonce domače juhe in drugih domačih jedil in jih vozila v strelsko olimpijsko središče v Bonyriggu slovenskim paraolimpijcem, ki niso bili navajeni kitajske hrane v restavraciji v njihovem motelu in so bili Sofiji neskončno hvaležni za pomoč.

Skozi vsa leta, vse do danes, sta bila oba zvesta in aktivna člana balinarske sekcije in sta prenehala s tekmovanji šele v zadnjih nekaj letih, ko je redno tedensko tekmovanje postalo prenaporno.

Sofija še vedno sama poskrbi za gospodinjstvo v hiši iz okoli nje, hkrati pa vzdržuje stike z mnogimi starimi prijatelji, ki ne morejo več iz hiše, jih obiskuje in včasih tudi poskrbi za domačo hrano in pecivo. Vedno ve, kdo je potreben obiska in pomoči in spodbudne besede. Lahko rečem, da v vseh letih v našem klubu ni bilo tedna, da Sofija in Danilo ne bi obiskala kluba, ki je bil in še vedno

je njun drugi dom. Še nikoli nista zamudila prireditve v klubu ali delovne akcije, take ali drugačne spremembe v klubu jih niso nikoli ustavile v njuni trdni zvestobi klubu, ki je v veliki meri delo njunih pridnih rok. Sofija in Danilo, vsem drugim med nami sta za vzor in spodbudo! V klubu Triglav in v slovenski skupnosti uživata neizmerno spoštovanje, radi vaju imamo in vsi vama želimo še veliko zdravih in srečnih let med nami. Bog vaju živi!

Za vse prijatelje iz "Slovenske vasi v Klubu Triglav",

Martha Magajna.

Sofija z njenimi živalmi na farmi.

Balinarji z Emilijanom Kukovcem, ki je letos praznoval 80 let.

Na fotografiji levo je z.ženo Jessico.

Vse najboljše, dragi Emilijan, in še veliko zdravih in veselih let!

BALINARJI NA TRIGLAVU

Baliranje v našem Klubu Triglav je vedno bolj živahno, od kar so se iz evropskega poletja vrnili tisti naši člani, ki so se odločili preživeti poletje v domovini, tako, da potekajo naša tekmovanja vsako sredo in vsako soboto kar na vse šestih baliniških kluba. Tudi tekmovanje za **pokal očetovskega dne** v soboto, 3. septembra 2016, je bilo polnoštevilno, prvo mesto za pokal očetovskega dne pa sta dobila mladi **Daniel Samsa**, ki še nima kvalifikacije za očetovski naslov in njegov partner **Albin Sedmak**, ki se lahko poleg tega, da je dober balinar, pohvali tudi z naslovom družinskega očeta. Čestitamo! V sredo, 7. septembra 2016, smo poleg tekmovanja proslavili tudi **80. rojstni dan**

Martha Magajna in Marija Ritlop

Fabjančičeva in Vrhova družina

Družina Pahor

večkratnega predsednika Kluba Triglav in sedanjega podpredsednika balinarske sekcije **EMILJANA KUKOVCA**. Emiljan je bil vsestransko aktiven v klubu kot odbornik, plesalec v folklorni skupini, pevec v pevskem zboru, strelec v strelski družini, kot balinar pa je z nami že od vsega začetka kluba in je začasno prenehal balinati samo za krajši čas iz zdravstvenih razlogov. S svojo družino je rojstni dan praznoval že en teden prej na SD Sydney (saj smo že prej omenili, da je bil Triglav Klub za tisti dan že predhodno rezerviran do zadnjega kotička), zato pa smo mu prijatelji pripravili še eno praznovanje na naših baliniških.

OČETOVSKI DAN V NAŠEM KLUBU

4. septembra 2016

Za velike praznike, kot je očetovski dan, je naš klub vedno prenapolnjen. Ograjena zelenica na dvorišču kluba z otroškim igriščem privabi veliko število družin z otroki v Klub Triglav Mounties in vsi kotički kluba, kamor lahko postaviš mizo in stole, so bili polni. Prijetno družinsko vzdušje kluba, vrsta zabavnih aktivnosti za otroke, skupaj z bogatim jedilnikom, ki ob takih priložnostih vsebuje tudi neomejen solatni bar, vse to privablja številne goste iz okolice, kjer se v velikem delu naseljujejo mlade družine. Ob priložnostih, kot

Marko, Walter in Branko s svojimi motorji.

Družina Karbič

je očetovski dan, vidimo v klubu tudi drugo in tretjo generacijo iz slovenske skupnosti, ki pospremijo svoje starše ali stare starše k proslavi očetovskega dne, čeprav jih običajno bolj poredko vidimo v naših klubih.

Poleg družinske zabave za mlado in staro je bila na dvorišču kluba tudi razstava klasičnih avtomobilov znamke Holden in modernih motociklov, kar je prav tako pritegnilo mnogo občudovalcev.

Za "Lucky Door Prize" je bilo izžrebanih tudi večje število vstopnic za lepe nagrade za obiskovalce, tako, da je bilo za vsakogar nekaj in preživeli smo lep in vesel dan.

Družina Petrovski si je ogledala razstavo.

PROGRAM

Baliranje vsako sredo in vsako soboto od 12.30 do 5.00 popoldne S SKUPNO VEČERJO V SOBOTO.

OKTOBER 2016

Šolske počitnice: sredo, 5. oktober, od 12.30 »REPTILE SHOW«, kače in kuščarji, vstop \$ 8 za vsakega otroka.

Rezervacije tel. 9426 1000.

Petek, 7. oktober, »PINK RIBBON DAY«, od 11.30 dopoldne dalje za podporo bolnim za rakom. Vstop prost.

Nedelja, 16. oktobra, OKTOBERFEST. Kontinental kosilo od 11.30 dalje. Tekmovanje v poznavanju piva. Zabavni program - plesalci. Za ples bo igral Alpine Echos - Štefan Šernek ml. Rezervacije pri recepciji kluba, tel. 9426 1000 ali Martha Magajna 0609 6057.

Nedelja, 30. oktober, HALLOWEEN - FAMILY FUN, DRUŽINSKI ZABAVNI DAN: Jumping castle, Trick-a treat bags. Vstop prost.

NOVEMBER 2016

Nedelja, 20. november, MARTINOVO: Pokušina vina letnik 2016. Tri najboljša bela in rdeča vina bodo nagrajena. Vina je treba prinesiti na isti dan pred eno uro popoldne. Za ples bo igral Vlado – The Masters. Rezervacije!!!

DECEMBER 2016

Nedelja, 11. december, od 11.30 dopoldne MIKLAVŽEVANJE – VSI OTROCI BODO OBDARJENI. Rezervacije so nujne, tel. 9426 1000. Sobota, 17. december, od 8. ure zjutraj dalje: MEDKLUBSKO BALINARSKO TEKMOVANJE za "Cankarjev pokal" Vabljeni vsi slovenski klubi v NSW in ACT. Vstop je \$20, vključeno kosilo in večerja in lepe nagrade.

Sobota, 31. decembra 2016, SILVESTROVO. Zaplešimo v novo leto 2017.

Rezervacije so nujne pri recepciji kluba, tel 9426 1000 ali Martha Magajna 0609 6057. Vstop prost.

VAŠI DAROVI

ZA SKLAD PATRA BERNARDA: \$300: Alenčica Read. **\$60:** Silva Ujčič. **\$50:** Lilijana Brezovec. **\$40:** Mirijam Klemen, Alojz Cehel. **\$30:** Emilija Ložej, Zora Kirn, Antonija Renko, Zora Franca, Emilija Kuzma, Alojz & Marjeta Hren, Sabina Čulek. **\$20:** Les Boelčkey, Jože in Pavla Vohar, Družina Saksida, Anton Brumen. **\$15:** Marta Kohek. **\$10:** Ivan Mervar, P&I Juriševič, Ivanka Bajt, John Jernejčič, Jože Dekleva, Lucija Knafelj, Pavla Ogrizek. **\$5:** Emilija Jaksetič, Ana Klančič. **ZA P. STANKA ROZMANA: \$170:** Dobrotniki iz Canberre. **ZA G. PEDRA OPEKA: \$300:** Dobrotniki iz Canberre.

BOG POVRNI DOBROTNIKOM!

Pogled z nebeške razgledne točke

Pogovor z ameriškim astronautom slovenskega rodu Linengerjem

Jerry Linenger je na petmesečno bivanje na vesoljsko postajo Mir s seboj vzel tudi podobico brezjanske Marije Pomagaj in slovensko zastavo.

»Jerry, ti si Slovenec, mi je vedno govorila stara mama Francka. In to tudi sem! Iz vesolja sem jasno videl Bled, kot v pravljici je jezero z otokom blestelo v kristalni modrini. Vedel sem, da je nedaleč stran Dvorska vas pri Begunjah, rojstni kraj moje babice Francke in Brezje, kamor je babica rada zahajala in mi o tem kraju neštetokrat pripovedovala. Podobo Marije Pomagaj sem imel v vesolju v škatli svojih najbolj dragocenih predmetov.«

Tako je jeseni leta 2003, po šestih letih od prihoda iz vesolja, Slovencem povedal eden najbolj znanih ameriških astronautov Jerry Linenger. Že drugi dan prihoda bivanja v Sloveniji je slavní astronaut obiskal Radovljico in bil pri nedeljski maši v cerkvi, kjer, kot je dejal, »se je babica prvič srečala z Bogom, tu je bila krščena«, zvečer pa se je ustavil še na Brezjah in molil pred Marijino podobo, ki ga je, kot je prepričan, »varovala v smrtno nevarnih trenutkih na vesoljski postaji«. Še posebej močno je v Marijino varstvo astronaut zaupal v trenutkih, ko je posadka nemočno opazovala, kako tovorna ladja brez posadke z 28 tisoč kilometri na uro drvi naravnost proti njihovi postaji ali ko so se kot v nočni mori srečali z eno najhujših nevarnosti v vesolju – s požarom. Med besnenjem ognjenih zubljev, ki so že topili kovino, je papirnata podoba Marije Pomagaj ostala nepoškodovana.

Kdo je ameriški astronaut, ki časti brezjansko Marijo?

Rodil se je leta 1955 v bližini Detroita, v ameriški državi Michigan, kjer je pred 170 leti misijonaril božji služabnik Friderik Baraga. Po diplomi na mornariški akademiji si je pridobil še dva magisterija in dva doktorata (iz medicine in epidemiologije). Končal je tudi študij iz vesoljske medicine. Že pri štirinajstih letih se je odločil, da bo postal astronaut, a do svojega 37 leta je blestel v poklicni karieri v ameriški vojski. Leta 1992 so ga izmed množice kandidatov Američani izbrali za astronauta. Poslali so ga na šolanje in urjenje v ruski vesoljski

center, v Zvezdnem mestu v bližini Moskve. 12. januarja 1997 je na krovu raketoplana, kot eden redkih ameriških astronautov, poletel v vesolje na zgodovinsko srečanje z rusko postajo Mir. Med petmesečno misijo na Miru je preletel 80 milijonov kilometrov, več kot dva tisočkrat je obkrožil Zemljo. Bil je prvi Američan, ki se je v vesoljski kapsuli Sojuz ločil od vesoljske postaje in opravil delovni sprehod v ruskem skafandru zunaj plovila. Ob koncu misije je preživel več časa v vesolju kot katerikoli drug Američan, še danes velja za najbolj izobraženega med vsemi astronauti.

Stara mama Francka je rada romala na ameriške Brezje.

»Na zunaj je zelo preprost, priazen, čisto navaden zemljan, ki ga sosedge poznajo predvsem kot dobrega družinskega moža in očeta,« je o Linengerju v uvodu v knjigo »V vesolju« zapisal slovenski rojak Edi Gobec in dodal, da je Jerry »izreden mož, eden tistih velikanov, ki so se izjemno uveljavili, a ostali zvesti sami sebi in svojim koreninam«. Na slovenske korenine slavní astronaut nikoli ni pozabil. V knjigah, številnih zapisih in intervjujih, ki jih je imel za velike ameriške časopise in televizije, je vedno omenjal babico Francko in dedka Franca, ki sta mu bila v otroštvu s svojo modrostjo in življenjskimi spoznanji velik zgled. Petnajstletna Francka Dobravec je iz Radovljice prišla v Chicago v tridesetih letih prejšnjega stoletja in se čez nekaj let tam poročila s Francem Pušavcem, deset let starejšim čevljarjem

iz Radovljice. Frančiškan p. Vendelin Špendov, dolgoletni župnik župnije sv. Štefana v Chicagu, se Francke Pušavc in njene družine spominja kot zelo »aktivne faranke, zlasti v župnijskem Materinskem klubu. Skupaj s svojo hčerko, astronautovo mamo, je rada poromala na ameriške Brezje v Lemontu.« Jerry je 31. marca 1997 iz vesolja komaj enoletnemu sinku Johnu pisal pismo: »Jutri bo rojstni dan tvoje prababice Francke Pušavc. Samo enaindevetdeset let bo starejša od tebe. Za veliko noč je pekla potice. Zamesila je testo, zmlela orehe, razvaljala testo z lesenim valjarjem in jo spekla. Nisem čisto gotov, če znam prav črkovati »pateetsa«, znam pa jo uživati. Ko je zvečer prababica po dvanajstih urah peke telefonirala tvoji babici, ji je rekla s svojim značilnim slovenskim naglasom: 'Veš, Frances, zdaj sem pa kar malenkost utrujena.' Potem je šla peš k večerni maši in se šele ob desetih zvečer vrnila domov. John, tvoja prababica je čudovita. Na pamet zna datume rojstnih dni in porok vseh svojih otrok, vnukov in pravnukov – in teh ni malo /.../ John, spomni mamico, naj prababici izroči moja voščila. Čeprav je pri svojih 92 letih marsikaj doživela, se mi zdi, da le še ni nikdar dobila voščil iz vesolja. Vesel rojstni dan, stara mama, od vnuka Jerryja!«

Srečna vrnitev iz vesolja ravno na praznik Marije Pomagaj.

Ko je Jerry odhajal na izpopolnjevanje v Rusijo, je prababico Francko skrbelo, ali bo lahko hodil k nedeljski maši. »Pa mi je telefoniral, da imajo tam na ameriški ambasadi posebno sobo, kjer vsako nedeljo mašuje tudi katoliški duhovnik. Zadnjo nedeljo, ko je bil spet tam, je prižgal svečko za svojega starega očeta, ki bi bil tisti dan star ravno sto let,« je Francka zaupala rojaku Ediju Gobcu, on pa doda: »Pomislite, kak čudovit prizor: najvišje izobraženi ameriški astronaut iz ruskega vesoljskega centra v zasilni kapeli na ameriškem veleposlaništvu v Moskvi z globoko ponižnostjo in pieteto prižiga svečko v spomin na svojega starega očeta Franca, slovenskega čevljarja iz Tržiča.« (Francka Pušavc je umrla leta 2002, le nekaj tednov po Svojem 97. rojstnem dnevu). Jerry je bil na poseben način pri nedeljskih mašah tudi v vesolju. Nekaj dni pred izstrelitvijo se je na Floridi zbrala velika družba njegovih sorodnikov in prijateljev; med njimi je bil tudi družinski prijatelj, duhovnik, ki je maševal za srečno pot v vesolje. Snemali so jo na videokaseto in Jerry si jo je na ruski vesoljski postaji zavrtel vsako nedeljo. Po vrsti smrtnih nevarnosti na Miru – opisuje jih v knjigi V vesolju – je po 132 dneh

srečno pristal na Zemlji 24. maja 1997, ravno na praznik Marije Pomagaj.

Srečanje z Janezom Pavlom II.

Še istega leta, decembra 1997, je bil Jerry z družino povabljen v Vatikan. Po posebni prireditvi v zvezi s poletom v vesolje je astronauta in njegovo ženo Kathryn ter sinova dveletnega Johna ter šestmesečnega Jeffreyja sprejel in blagoslovil papež Janez Pavel II. »Ta pogumni in usmiljeni mož je name naredil velik vtis s svojim dostojanstvom in nastopom,« je povedal ob obisku Slovenije, leta 2003. Takrat sta Jerry in Kathryn imela že štiri otroke – poleg Johna in Jeffreyja še Henryja in Grace. Iz Houstona so se Linengerjevi preselili v majhen kraj na podeželju. »Naša družina ne potrebuje stvari, ki jih ponuja velemesto. Mi imamo radi sprehode po gozdu, kolesarjenje, domačne sosede,« je ob obisku v Sloveniji povedal slavní astronaut, ki se je po vrnitvi iz vesolja »upokojil« v ameriški mornarici. »Da sem se lahko upokojil, čutim kot poseben blagoslov. Veliko očetov moje starosti mora trdo delati za preživetje družine, jaz imam to srečo, da imam sedaj čas za družino.« Ko predava po svetu ali razstavlja fotografije – prek deset tisoč posnetkov je naredil v vesolju in to še na film – ga žena in otroci navadno spremljajo. Ko smo ga vprašali, kateri je njegov največji dosežek v življenju, je ustrelil kot iz topa: »Moji štirje otroci. In zvestoba ženi Kathryn. Potovanje v vesolje je šele na tretjem mestu, če že moram razvrščati svoje dosežke.«

»V vesolju sem srečal Boga«.

Ko so v osemdesetih letih sovjetskega kozmonavta novinarji spraševali, ali je v vesolju srečal Boga, je odgovoril, da ne. Njegovo izjavo so prinesli vsi ruski časopisi na naslovnica. A Jerry Linenger razloži, da je pri obeh ruskih kozmonavtih, s katerima je preživel pet mesecev, doživel globoko vero. »Kozmonavtom so v tistih časih naročili, kaj smejo izjavljati za javnost, seveda so se njihove izjave morale ujemati s politično linijo nekdanje Sovjetske zveze. Z dvema ruskima kozmonavtoma sem bil pet mesecev. Videl sem, da imata s seboj pravoslavno ikono. Vzpostavila sta tudi zvezo s patriarhom Ruske pravoslavne cerkve. Spodbujal sem ju in jima dajal duhovno oporo.« Jerry je dodal, da »vsak vesoljec, ki gleda na Zemljo, doživi potrditev v veri. Ko od zgoraj gledaš na Zemljo, ki je videti čudovita in tako logično natančno urejena, je jasno, da je ustvarjena in ni mogla nastati kar tako.«

V pogovoru za Družino je astronaut še dejal:

»Kakšnih 90 odstotkov časa sem porabil za koncentracijo pri delu. Tu in tam, ko sem potreboval odmor, sem poletel k oknu in lebdel v zraku. Občutil sem lepoto Zemlje. Enkrat sem si vzel 90 minut in sem opazoval sončni vzhod, sončni zahod, gledal sem vzhajati in spet zahajati zvezde. To je čudovito. Milijarde zvezd. Takrat si seveda rečeš, da je poimenovati zvezde smešno, ko jih je toliko. Bila je nekakšna meditacija. Skoraj sem slišal igrati cerkveno glasbo, orgle, nebeško glasbo ... Obstal sem tam, kakor da sem v nebesih in gledal dol na Zemljo. Pomembno je, da znaš biti tiho, moliti, meditirati in dovoliti, da Bog vstopi v tvoje življenje – tako je v življenju, tudi v veselju je tako: gledal sem skozi okno vesoljske postaje in skušal napraviti posnetek potresa na Zemlji ali izbruh vulkana, potem pa sem dal to iz glave in preprosto gledal vesolje. To me je napolnilo z zavestjo, da Bog je in da je ustvaril vesolje.«

V zadnjem poglavju knjige V vesolju je Jerry Linenger zapisal: »V vesolju sem spoznal, da smo

si ljudje v 99,9 odstotkih enaki. Nesmiselno je, da za nas Zemljane tisti 0,1 odstotek razlike tako pomemben. Morali bi se veseliti svoje različnosti in razumeti, da to ni prekletstvo, ampak blagoslov. Ne bi smeli dopuščati, da nas ločujejo predsodki. Vsi živimo skupaj na Zemlji in ko jo gledamo iz vesolja, vidimo, da ni razdeljena, ampak je čudovita urejena celota. Morali bi spoznati, da naše absurdno iskanje skupnih lastnosti in boj zaradi medsebojnih razlik mejita na norost. Namesto, da se pričkam med seboj, bi raje razmišljali in se zahvaljevali, kaj vse nam je podaril Bog.« Jerry je za Družino še dejal: »Že dolgo je tega, kar mi je oče rekel: »Jerry, lahko si astronaut ali karkoli si želiš, če se za to odločiš in trdo delaš. To je Amerika.« Te spodbudne besede so mi spremenile življenje, saj jih je spregovoril nekdo, ki sem ga spoštoval. Po prihodu iz vesolja se večino prostega časa igram s sinovi in jim dopovedujem, da nebo ni meja in da lahko tudi oni dosežejo vse, kar si želijo. Z Božjo pomočjo in varstvom Marije. Vem, da je tako.« **Pripravila Ksenja Hočevar**

Predstavi se nam pater Viljem Lovše DJ

V četrtek, 29. septembra 2016, je prispel iz Ljubljane v Melbourne jezuitski pater Viljem Lovše, ki bo 10 mesecev svojega sobotnega leta preživel v Avstraliji. Prvi mesec preživlja v našem misijonu v Melbourneu v Kew, potem pa bo v jezuitski rezidenci v Kew. Ob sprejemu in pozdravu smo ga zaprosili, da se nam predstavi, saj ga bomo v tem času večkrat srečevali in se nam bo pozneje vsaj občasno tudi pridružil ob različnih priložnostih.

Pater Viljem Lovše, pri jezuitih od leta 1984. Posvečen sem bil leta 1992 po rokah nadškofa Alojzija Šuštarja. Študiral sem pri jezuitih v Rimu in Madridu. Teologijo in svetega Ignacija Lojolskega.

Zanima me skrivnost človeka sredi ogromnega vesolja. Majhen v primerjavi z vsem, a v sebi nosi neskončno Vesolje. Ali ni nepojmljivo, da smo rojeni prav v tem času in ne pred petsto ali več leti? Ali ni občudovanja vredno, da naše telo, ki je največji čudež, deluje dokler ne dozori za nesmrtnost?

Bog nas je našel v Kristusu, sedaj pa vsakega posebej potrpežljivo osvaja. Lovi korak z nami, s

teboj in menoj. Imava pa res srečo. Lepota, ki odrešuje svet, se ne pusti kar tako odgnati. Mene vedno znova najde v poeziji in pesmi.

<https://jn159.wordpress.com/pesmi/>

Najde pa me tudi sredi bolečine, sredi lastnega in bližnjih trpljenja. Zato sem posvetil veliko svojega časa razvezanim in vsem iskalcem. Še posebej sem hvaležen za prebujanje slovenskih mož, ki smo Božji sodelavci in sogovorniki.

Drug drugemu lahko posredujemo Božjo moč na moški način. Bog

nam jo je zaupal v blagor vseh in vsega stvarstva.

Do sedaj sem živel in delal na Poljanah v Ljubljani, pod gradom. Lepo je, mirno in domače. Kot majhen otrok sem najprej gledal Kamniške planine. Tistega leta, ko so mamο peljali v Ljubljano roditi mene, se je ravno začel Drugi Vatikanski cerkveni zbor. Povila me je točno tam, kjer sedaj delam in živim. Na tistem mestu je sedaj kapela Božjega usmiljenja in nedolžnih otrok, ki niso imeli enake sreče kot jaz. Ostal sem živ. Prav nekaj posebnega je maševati na prostoru, kjer si zapustil materino telo in vstopil v skrivnost Življenja.

Že kot otrok sem se navduševal nad branjem knjig. Odkar pomnim. Kot smrkavec sem bral Antona Trstenjaka in Črne bukve, seveda poleg Winetouja in Pod svobodnim soncem. Na strojni tehnični srednji šoli se mi je odprl svet vrstnikov, ki hrepenijo in iščejo Srečo, tako kot sem jo iskal sam. To nas je močno povezal. Še danes smo povezani. Skupaj smo odkrivali Kristusa in njegovo vabilo, da bi bili ljudje po Božji podobi. Takrat še nismo razumeli, da je za to potrebno iti skozi ognje različnih preizkušenj in težav... Kakor mati Terezija iz Kalkute, ki je rekla, da nikdar ne hodi okrog sama, ampak vedno z Jezusom. Nisem mogel pozabiti. »To bi pa tudi jaz rad,« me je mislilo, ko sem bil star 18 let.

Stična, Taize in Lurd, pa hribi in neskončno zvezdnato nebo, ko smo ležali na tleh in se držali za roke. Druženje. Odkrivanje globokih hrepenenj in medsebojne privlačnosti. Kam zastaviti svoje življenje? Za kaj je vredno živeti? Nekateri smo začutili željo po hoji za njim v redovniškem poklicu. Pot se je počasi prečiščevala. Služenje v JNA je bila dobra iniciacija. Ni jim uspelo, da bi me zlomili, ravno nasprotno, utrdili so me. Bolj kališ jeklo, bolj trdno je. Ker sem bil odličnjak, sem se že pred vojsko vpisal na strojno fakulteto. A vmes je prišel Lurd in odločitev: »Gospod, za tabo se bom zdaj napotil. Pomagaj Kristus mi, da bom ukrotil boleščino po zemlji, ki je rodni kraj, to zadnje in največje slo zmehčaj, da ves se tvoji luči bom zarotil. In to te prosim še....« (Balantič).

Po vojaščini sem sredi novembra z zamudo prikorakal na teološko fakulteto. Kako neverjetno je v navajenosti na strojniško govorico, prvič poslušati filozofsko govorico kozmologije in ontologije. Zveni kitajsko. Pa te vseeno potegne vase. Iskanje Resnice. Dokler ne začneš slutiti, da Ona išče tebe in da se moraš pustiti najti. Kako dolga in bogata je zgodovina človeškega iskanja, čudenja in odkrivanja Dobrote, v katere skrivnost smo povabljeni. Kot majhen prašek se počutiš sredi dolge vrste iskalcev, ki jim srce zagori ob srečanju z Življenjem.

Na tem potovanju, ki postaja romanje, sem srečal sorodno dušo izpred petsto let: Ignacija iz Lojole. Prevzelo me je njegovo hrepenenje, da bi v vseh stvareh iskal, najdeval in ljubil

Začetnika Življenja. Počasi me je osvojil. Prvič me je snubil prek p. Stanka Grošlja v Stični, ko sem bil star 16 let. A ni šlo gladko. Moj pogled se je počasi spreminjal. Počasi sem zasluhlil Kristusa. V njem, po njem in zanj je vse. To še vedno odkrivam med brati, ki jih žene ista žeja, sredi krhkosti in moči, ki ni naša. Njegova je. Lojolski romar je samega sebe doživljal kot veliko oviro za Božje delovanje. V tem sva si zelo podobna.

In sedaj sem bil poslan v Melbourne. Na sobotno leto. Bogu hvala za to priložnost in predstojnikom za zaupanje. Iskrena in tisočkrat hvala p. Cirilu in gospe Mariji za izvrstno in srčno gostoljubje, dobrohotnost, bratsko skrb in krščansko pričevanje. Baragov dom je prijazen slovenski kotiček sredi avstralske celine. Hvala vam, Slovenci in Slovenke, za vaše zgodbe, za vaše pričevanje delavnosti, poštenosti, pobožnosti in trdnosti v veri. Vse, ki vas pot zanese v Slovenijo, prisrčno povabim, da se ustavite tudi pri sv. Jožefu na Poljanah v Ljubljani. Sedaj nastaja tam mednarodni študentski center Magis, ki v Mariboru že deluje. Prvi slovenski dom duhovnih vaj (odprt leta 1925) je že lepo utečen in že daje sadove za večno zgodbo našega naroda. Vsem bralcem Misli želim osebnega blagoslova in veselja v dneh, ki so pred nami.

Več si oglejte na blogu: <https://jn159.wordpress.com>
Vsak dan napišem kratko razlago Božje besede dneva. Za nedeljo pa je razmišljanje nekoliko daljše. Do mojega prihoda v Avstralijo sem bil član ekipe Ignacijevga doma duhovnosti: <http://ignacijevdom.si>
http://www.youtube.com/watch?v=8Ke_gcBR5Do

pater Viljem

**Lyn in Karel Bevc
sta nam poslala
fotografijo vnukinje
Alicie Bevc ter
njenega fanta
Ricky-a Hou, ki
sta predstavljala
Slovensko društvo
Melbourne
na festivalu
v Diamond Creeku,
10. septembra
2016.**

Udeležba na konferenci v Melbournu

Simona Jevšnik

V času od 12.7 do 15.7. 2016 je Royal Melbourne Institute of Technology (RMIT) v Melbournu gostoval znanstveno srečanje tekstilnih strokovnjakov z vsega sveta pod pokroviteljstvom The 9th Textile Bioengineering and Informatics Symposium in The 6th Asian Protective Clothing Conference. Tak znanstveni posvet organizirajo vsako drugo leto na drugi lokaciji. Letošnji, na RMIT v Melbournu, se je osredotočil na raziskovalno-razvojno tehnološke vidike iz tekstilstva, kjer tekstilije poleg varovanja človekovega telesa pred vplivi iz zunanjega okolja, postajajo nepogrešljiv material v medicini, športu, gradbeništvu, letalstvu, avtomobilizmu ipd. Udeleženci letošnjega srečanja smo razpravljali o načinih vključevanja novih, okolju prijaznih tehnologij pri izdelovanju vseh vrst tekstilnih izdelkov, o vlogi in pomenu interaktivnih delovnih in zaščitnih oblačil, ki poleg varovalne in zaščitne funkcije omogočajo tudi računalniško podprto komunikacijo človeka, ki nosi tako oblačilo, z bazo, ki spremlja njegove delovne aktivnosti. To je še posebno pomembno za poklice, kot so gasilci, policisti, reševalci pri naravnih nesrečah in drugi. Taka, tako imenovana interaktivna oblačila, povečajo varnost človeka, ker so opremljena z različnimi senzorji in oddajniki za zaznavanje sprememb npr. srčnega utripa, količine izločanja znoja ipd., ki kot stresna kazalnika opišeta psiho-fizično stanja človeka npr. med reševalno akcijo iz okolja. Trendi kažejo, da bo oblikovanje in razvoj prototipov vseh vrst oblačil potekalo v prihodnje v virtualnem okolju, kajti svetovna globalizacija zahteva vse višjo konkurenčnost tudi med proizvajalci tekstilnih izdelkov, zato pa je potrebno združevanje in povezovanje strokovnjakov vsega sveta ob čim manjših stroških dela. Izzivi se kažejo tudi pri uvajanju novih tehnologij za spajanje tekstilnih materialov, npr. varjenje in lepljenje tekstilnih materialov, ki bi lahko v prihodnosti zamenjale dosedanje klasične postopke šivanja.

Tri dnevno srečanje smo zaključili z izletom na Deakin University v Geelong, kjer so nam predstavili procese raziskav kompozitnih materialov iz karbonskih vlaken v njihovem raziskovalnem Centru

odličnosti »Carbon Nexus«. Za karbonska vlakna je značilno, da presegajo mehanske lastnosti kovin, in ker so zelo lahka, se potrebe po njih večajo na vse več uporabniških področjih, vendar pa je proces izdelovanja še vedno zelo drag. Karbonska vlakna se uporabljajo v letalski industriji, pri izdelovanju koles, smuči, v avtomobilizmu, v gradbeništvu ipd., torej povsod tam, kjer se zahteva visoka trdnost materiala, pri tem pa je zaželena čim manjša teža izdelka. Izlet v Geelong smo si popestrili z ogledom kengurujev, ki prebivajo na golf igrišču v Anglesea.

Taka srečanja in tudi potovanja niso nič novega in posebnega, če si vse lepo in v miru splaniraš in urediš v naprej. Moja priložnost sodelovanja na omenjeni konferenci pa se je pojavila čez noč. Vodja raziskovalne skupine evropskega projekta Welding of E-Textiles for Interactive Clothing prof. dr. Li Yi iz School of Materials, University in Manchester, Velika Britanija (trenutno delam v njegovi raziskovalni skupini v Manchesteru), me je povabil k sodelovanju kot vabljenega predavatelja sekcije dobra dva meseca pred začetkom srečanja. Ideja je bila zelo mikavna, želja velika, vendar sem se zavedala kratkih časovnih terminov, ki so potrebni za organizacijo takega potovanja. Moje upanje je bil slovenski misijonar v Turčiji, p. Martin Kmetec, ki sem ga spoznala v letih 2013-2015, ko sem predavala na Tehniški univerzi v Istanbulu na Fakulteti za tekstilno tehnologijo in dizajn v Turčiji. Njegovo priporočilo p. Cirilu Božiču in p. Davidu Šrumpfu mi je odprlo vrata v Slovenski katoliški misijon svetega Cirila in Metoda, da sem lahko preživela dva tedna v

Baraga House v Kew v Melbourne. Danes vem, da mi Baraga House ni ponudil samo bivališča, temveč sem dobila priložnost sobivati med Slovenci, ki so se že pred veliko leti odpravili za kruhom daleč v stran od svojega doma v Sloveniji. Njihove zgodbe so mi odprla nove dimenzije o razmišljanju, kaj pomeni živeti v tujini - biti tujec. Del takega načina življenja sem zadnja tri leta tudi sama.

Vsem Slovencem iz Kew iskrena hvala za prijetno druženje. Posebno zahvalo pa sporočam moji dragi Olgi Bogovič in njenemu možu Tonetu, ki sta me praktično »posvojila« in vem, da imam sedaj tudi v daljni Avstraliji iskrene prijatelje, onadva pa novega prijatelja v Sloveniji. Hvala tudi Veri in Stojanu Brne za povabilo na odlično večerjo in veselo druženje. Velik iskren hvala p. Davidu, ki je poskrbel za toplo

dobrodošlico in mi skozi pogovore odpiral nove poglede na izseljensko življenje Slovencev. Brez pomoči p. Martina Kmetca, ki se je pred kratkim iz Istanbula preselil v Samsun, ne bi doživela moje izkušnje iz Avstralije in dobila novih poslovnih priložnosti. Želim mu mirno in varno bivanje v Turčiji.

Konference so vedno najboljši način za druženje in navezovanje poslovnih stikov. Osebo ocenjujem, da sem ponudbo za sodelovanje na dogodku dobro izkoristila za nova sodelovanja z različnimi partnerji po svetu v prihodnosti. Predvsem sem vesela, da sem navezala stike z RMIT v Melbourne, ki kot raziskovalno-izobraževana inštitucija ponujajo odlične možnosti za delo tudi na mojem raziskovalnem področju. Občutek je neizmeren, ko vem, da so poti odprte za nove priložnosti.

Fundraising adventure around Slovenia

Alexandra Mrak

Home, safe and sound on Aussie soil. We have had such an incredible 6 week fundraising adventure around Slovenia. Meeting and speaking with like-minded charitable people wanting to make a change and believing in 'charity making the heart closer and stronger'.

We prepared for the start of our ride, 22nd of June 2016, already a week in advance basing ourselves in Škofja Loka, with our dear friends Tanja and Tomaž Kurdija. They opened their hearts and gave us their time to ensure every part of our fundraiser ride went off without a hitch. During our 20 days riding through the beautiful Slovenia we were also joined by our driver and dear friend Sharon Mackley. She not only took off six weeks from her life in Australia but also drove and navigated the camper.

Day One we left Natalija's home in Dravograd.

Natalija's mother and father were there to send us safely on our way and even Matic's sister Anja and twin brother Mark were there to blow the start whistle. We cannot thank Natalija's parents enough for their warm bon voyage. We did well our 1st day riding 72 km's in the company of a mature gentleman Mr Mirko Krois (at 74 he still rides his bike daily completing at least 50 km a day). He was very inspiring for us, along the way escorting us through the Austrian border.

The next week saw us ride through Ptuj, Rogatec, Celje at the north western part of Slovenia, right down through to Novo mesto and Dolenjske Toplice. Our goal per day was between 70-90 km which we actually achieved, quite easily, without any real issue. Along the way when we were stopped by people we would always mentioned our cause and

goals. We also quite often were able to get a few coins dropped into our 'Matic Tin'.

Day 8 we had a lovely visit from Fr. Ciril. We also did some fundraising in Ljubljana, we snuck in a quick visit to see Matic and Tadej at the rehabilitation centre and then off to Radio Ognjišče for a quick interview about our cause. We are more than grateful to Father Ciril not only did he come and offer us his support and a donation but through his contacts he organised an interview on Radio Ognjišče, which gave our cause some real 'airtime'. We are grateful for his help and support.

Day 12/20 was 'D day' – Vršič (1611m). From a personal level, for Matt and myself, this was what two years of hard work was all about. We wanted to raise the money for Matic, and this was first in our sight but from a personal level riding our bikes up Vršič (12 km of 9-18% gradient to the top) was the pinnacle.

From Day 12 – through to 19 the roads and wheels kept turning. From the Soča Valley we stopped into visit our friends Primož Kožuh and Lijana Jurečič who oversee Park Pecno in Kanal (<https://www.facebook.com/parkpecno>) and whose passion is to 'create a space/park within' nature for recreation, culture and educational activity. They welcomed us with open arms through the spender through the

Primorska region - Gorica, Ajdovščina, Postojna, Kozina, we were in home territory now, the roads seemed all to familiar.

Day 19/20 a fun weekend in Koper, riding for the cause and yet having fun with our friends Tanja and Tomaž Kurdija. We rode from the northern border of Primorska (Trieste – to – Sečovlje and on the Croatian coast) completing around 75km that day.

Day 20/20 – The Finale. After a couple of cooler days the sun came out to make our last ride to Sušak pri Ilirski Bistrica a fantastic day. Our total km's came to 1023 km. Matic and 30 of his family and friends came to ride. Matic's family who cheered us even organised a BBQ at the end of the ride, we all got to their home and celebrated Matic's and Marks 9th birthday, as well.

A big thank you goes to our family and friends who not only helped us over each leg of the trip but made the last day so much fun and happy. Our final 'Thank You' needs to be said to everyone in Australia who donated. We were able to raise with your help \$15,595.00 AUD. Natalija & Tadej (Matic's parents) asked us to thank everyone and let them know the money will go towards specialised physiotherapy for Matic, for the next 2 years.

God Bless and Thank You All!

Utrinki s počitnic

Cilka Žagar

Križarjenje po Jadranu

S sinom Markom križariva od Benetk do grških otokov. Odmaknjenost od resničnega življenja mi nudi mir, da opazujem druga življenja, druge kraje, drugo modo, drugo hrano in zabavo. Poslušam ljudi, ko se srečujemo pri svečanih večerjah, na bazenih in pri aktivnostih. Neskončno morje z duhom po slanem nas sprejme in zaživimo skupaj. Ne vem, kaj naj odnesem v spominu na italijanske, grške in dalmatinske otoke. Ko naju je Go-Opti peljal v Benetke, je vstopila v avto ženska. Gledala naju je in vprašala, če sva bila v Kranjski Gori. Pred tremi leti, pove Marko. Se spomnita, da smo se takrat tam srečali, pravi in se predstavi kot Mojca. Spomnila se je vsega, kar smo se pogovarjali tiste pol ure v hribih pred tremi leti. Živel a sva v njenem spominu. Seboj nosimo ta trenutek, ko smo zaživel i skupaj. Tako puščamo sledi.

Le kaj bodo odnesli seboj sopotniki na ladji? Eden drugemu širimo svet in se povezujemo.

Srečujem turiste, ki se smehljajo ob šampanjcu,

gledam delavce, ki nam strežejo, opazujem trgovce, ki se trudijo prodati svojo robo, srečam reveže, ki prosijo pred cerkvijo. Vsi smo predstavniki naroda, zgodovine, človečnosti.

Vse lahko dobiš na ladji. Če te kaj boli, če želiš shujšati ali se na hitro pomladiti; na razpolago so kreme, maserji in diete. Samo kartico daš in so ti vsi na razpolago.

Na otoke s skalnatimi pobočji se vzpenja reka ljudi z žičnicami, na oslih ali peš. Prodajalci v belih hišah na vrhu otoka smehljaje vabijo turiste. Najnovejša moda, spominčki in dragulji vseh vrst so na razpolago, a ljudje nimajo prostora v torbicah, zato povečini samo premetavajo, ogledujejo in slikajo. Iz desetega nadstropja ladje se mi zdijo kot mravlje na belem mravljišču. Vsi iščemo trenutke sreče v tem mimohodu različnih narodov. Pri večerji srečamo Afričane, Azijce in Evropejce. Če se ne sporazumemo, Marko prevaja s pomočjo Google-a. Mogoče se še kdaj srečamo, obljubljam eden drugemu. Vsaj v mislih.

Kar tu bi ostala!

Kar tu bi ostala, rečem prijateljici Minki, ko občudujem rožnato Slovenijo. Povsod čutim povezanost in dobronamernost. Hrana je okusna, vreme je odlično, kraji so polni poletja.

In kaj bi tu delala, me iz sanj prebudi sin Marko. Kdo te bo vozil, kamor bi rada šla? Boš samo gledala, kako drugi delajo? Boš čakala, da bo tvoja ,mizica pogrni se' vedno pogrnjena, in da te bodo ljudje vedno zabavali. Boš poslušala, koliko dela še čaka? Oni morajo gnoj skidati in otrokom ritke obrisati in ozimnico pripraviti.

Res je, kaj bom delala, ko se konča veselica? Ko me ne bo Marko čakal z odprtimi vrati avtomobila in vprašal, kam bi šla, ko ne bo več vprašal zjutraj, če sem že pripravljena za kavo, če sem dobro spala. Ko ne bo nikogar to več zanimalo, ko bom zvečer srečala samo sebe - kaj bom delala? Zime so dolge in pozimi ne bo rož, hladno bo, ljudje bodo na delu in ne bodo imeli časa za tebe, pravi Marko. Mogoče se boji, da bi res odšla domov in pustila otroke in vnuke v Avstraliji. Mogoče pa samo gleda na stvari, kot so. Se mi zdi, da so vsi ti obiski kot peneče vino; žlahtni in razburljivi, dokler se ne umirijo in se ne soočim z resničnostjo.

Sem povedala Minki, kako težko življenje ima sestra Jožica na kmetih. Minkina hiša je polna tišine in miline, medtem ko je Jožičin dom natrpan z žrtvovanjem in praznovanjem. Minkine police se svetijo kot upanje v Jožičinih očeh. Jožica je kraljica, ugovarja Minka. Takoj bi zamenjala z njo. Ona je nujno potrebna in bistveno pomembna svoji družini. Medtem pa mene nihče ne rabi. Spomnim nas na avstralski izrek: *Ne moreš imeti vsega. You can't eat your cake and have it.* Tu še niso nebesa. Seveda bi jaz rada bila doma, toda kje je moj dom?

Bom skuhala, da si bomo delile juho in samoto. Mogoče bomo zraven kozarček cvička, se nasmeji Minka. Seveda, se strinjam z juho in cvičkom in pečenko. Da se lažje razvozlajo misli. Nihče od mene nič ne pričakuje, še enkrat potrdi Minka. Če si član neke skupine, plačaš članarino na en ali drug način. Jožica plačuje članarino s trdim delom in večnim popuščanjem in odpuščanjem. Zame je ta članarina predraga, se pošalim. Me imamo rade mirno in urejeno življenje. Potem se pa pritožujemo, da smo same, prizna Minka. Obe bi hoteli ono drugo, bolj smiselno, bolj pomembno. Vinko, Jožičin mož, pove, da kmetije propadajo, ker se kmetje preveč zadolžijo za modernizacijo. Včasih nismo vedeli za zgubo, pravi Vinko. Pridelali smo toliko, da smo se

preživeli. Zraven smo prodali kakšno tele in svinjce, da smo krili stroške. Vsi smo mirno spali; ozimnica je bila pripravljena, zato smo vedeli, da je bodočnost urejena. Zdaj pa so vsi zapufani in zmodernizirani in zaskrbljeni, kdaj bo banka zaplenila posestva, če ne bo denarja za odplačevanje dolgov.

V Nemčiji sem na črpalki plačala za žemljico tri evre in se je Vinko nad tem zgrozil, češ: jaz prodam trideset kil pšenice za to žemljico. Ne splača se mi prodajati pšenice, zato jo dam kravam, da bo več mleka. Potem pa mleko skoraj zastonj oddamo, me je Vinko podučil o kmetijstvu. Pa kako potem shajate, me zanima. Držimo, dokler gre, pove Jožica. Tudi v Avstraliji se mlečna industrija pritožuje, da ne morejo shajati, priznam. Sva dala sinu, da on zdaj komandira. Jožica in jaz imava malo penzije in če vložimo ta denar in svoje zastonj delo, gre za silo, razloži osemdesetletni Vinko. Kaj ni čas, da bi vidva z Jožico šla zares v pokoj, se skoraj razjezim. Ne gre mi v račun, da moja mala Jožica pri osemindesetih še vsak dan vstaja ob štirih, da pripravi mleko za oddajo. Prva na delu in zadnja zvečer v štali. Ona trdi, da ona edina zna in ve, da jo krave poznajo in ona, da ve, kaj jim manjka. Zemlje imamo dosti in dela tudi, samo delovne sile ni, ker mladi zapuščajo vasi in boljše zaslužijo v mestu, pove Jožica.

Tu je naš dom, tu so naši živeli stoletja, vzdihne Vinko. Tu je bolj zdravo življenje, ga tolaži Jožica. Mestni ljudje gradijo vikende med njivami, da bi imeli svež zrak in mir. Potem pa tožijo kmete, ker okrog njih smrdi, razloži Vinko. Vsi hočejo bio produkte, a ta bio smrdi po gnoju. Nam vedno smrdi, pa moramo potrpeti, se oglasi Jožica.

Marsikaj nam smrdi, Vinko skrivnostno posploši ta smrad. Za en liter radenske moram dati pet litrov mleka. Mi nimamo časa ne za dopust ne za bolniško in ne za staranje. Krave ne poznajo vikenda, zanje je vsak dan isti. Usedite se, kosilo je pripravljeno, bomo zmolili, povabi Jožica. Medtem ko smo drugi klepetali, je ona skuhala in spekla. Brez Jožice ne gre, ona ve, kaj je prav in kaj ne; ona je kot večna lučka svoje velike družine. Za vsakega ima nasvet in nikomur ne zameri, če mora ona največ prispevati k skupnosti. V nedeljo gredo vsi k maši; tam se praznujejo mali in veliki, cerkveni in državni prazniki. Doma praznujejo godove, rojstne dni in obletnice, tako, da nobeden ni ne pozabljen in ne sam.

Ob povratku iz Slovenije sem povabila prijatelje, da jim povem o svojih počitnicah. Povedo mi, kako zares sem srečna, da sem malo tu, malo tam.

Za slovenski jezik gre

V Slovenski Matici so pomembni kulturni in politični delavci govorili o nujnosti, da ohranimo svoj jezik, ker je to del naše identitete in kulture. To so bili povečini starejši idealisti, del generacij, ki so se upirali nemškemu, italijanskemu in srbskemu potujčevanju. Ne smemo se predati zdaj, ko smo dosegli samostojnost, pravijo. Privlačnost materinskega jezika nas združuje in povezuje v zgodovinsko narodno skupnost. Govorili so o predlogu, da bi na slovenski univerzi poučevali določene predmete v angleščini; tako bi tudi tuji študentje lahko študirali pri nas. Bilo bi tudi ceneje, če ne bi bilo treba več prevajati strokovnih knjig v slovenščino. Vsa vsebina učnih programov bi bila lažje preverljiva in bolj zanesljiva.

Vsi se zavedamo, da bi bilo ceneje, če bi sprejeli angleški jezik in mogoče uporabljali slovenščino samo doma ali kot drug jezik ali samo v nižjih razredih šolanja. Vsa Evropa se zaveda, da smo se znašli pred izgubo individualnih identitet. Nobenega zaključka niso našli ti slavni Slovenci. Mladina povečini rada govori angleško; radi poslušajo angleške pesmi, radi tudi potujejo na študije in prakse, na obiske in počitnice v tujino. Z angleškim jezikom so povsod doma. Bomo v bodoče prevedli tudi slovenske narodne pesmi v angleščino ali jih bomo pozabili? Bo angleški Prešeren zvenel tako žlahtno in slovesno kot zdaj?

Angleščina je cenejša, toda s čim jo bomo plačali?

Zdaj imamo vsi svobodo

V Sloveniji se mi je zdelo, da ljudje živijo razkošno; hiše so moderno opremljene, avtomobili so novi, hrana je poceni in vsega se dobi. Plače so sorazmerno manjše, vendar tudi življenje je cenejše. Nimajo daljav in so zato potni stroški manjši, hiše so bolj poceni, delovna sila je cenejša. Na vsakem koraku so dobro obiskane gostilne; ljudje se zabavajo. Pravi Jože, da ima Slovenija največ površine trgovskih prostorov na prebivalca. Kupovanje je postalo zabava. Iščejo popuste in novo sezonsko modo. Ko sem jim prisluhnila, se povečini vsi pritožujejo nad tistimi, ki vladajo. Potovala sem po Evropi in srečala ljudi različnih narodnosti in glej, tudi drugod se pritožujejo nad korupcijo. Vprašala sem dalmatinskega šoferja, kako so Hrvati zadovoljni z demokracijo in osamosvojitvijo. Zdaj imamo svobodo, da smemo vsi jamrati, je povedal. In res je. Čeprav se mi zdi, da ljudje živijo v izobilju, vendar tarnajo, da imajo drugi več. Da imajo več, kot si zaslužijo.

Je mogoče korupcija neka nova nalezljiva bolezen, ki je okužila ves svet? Zdaj so spustili ventil in so ven bruhnile stoletne tožbe o nasilju in zatiranju in nepoštenosti. Ljudje si čistijo dušo. Pričakovali so raj v demokraciji in pozabili, da so na vrhu samo ljudje - isti ljudje, je zaključil Dalmatinec. Ni dosti, da lahko kupiš dobro hrano in obleko in hišo in avto, če imajo drugi še boljše. Ostali smo na isti stopnji družbene lestvice. Še vedno drugi več zaslužijo, lepše pojejo in pijejo in jedo. Zavist povzroča nezadovoljstvo in nezadovoljstvo slabo vpliva na zdravje. Mogoče je zavist zato omenjena med poglavitnimi grehi. Spomnim se, da tudi večina tragedij v literaturi govori o ljubosumju in zavisti.

Kakšne so možnosti priti v Avstralijo, se zanimajo. Pravi mlad visoko izobražen italijanski par, da želi priti v Avstralijo, ker je v Italiji korupcija. Francoski turisti bi se tudi radi skrili v varno, srečno Avstralijo. Kenijski študent mi pravi, da je odšel v Indonezijo delat, da bo bližje Avstralije. Ko mu bo uspelo priti v Novo Gvinejo, bo še bolj blizu, pravi. Japonski par, ki je sedel z nama na ladji, je tudi izrazil željo, da bi nekaj kupil v zdravi, nepokvarjeni Avstraliji. Tudi v Avstraliji se govori o korupciji, sem opozarjala. Plače so sicer večje, a tudi cene in predvsem hiše in potni stroški so večji.

Kako je s to korupcijo v Sloveniji, sprašujem sošolce. Ja eni imajo vse, pravi Minka, drugi pa nič. Take korupcije še nikdar ni bilo, se strinjajo moje prijateljice, upokojene učiteljice. Eni imajo vse, drugi pa še za kruh ne, pravi Marjetka. Odkar so tajkuni zavladali, je vse narobe. Pa kdo so ti tajkuni, vprašam. Tisti na vrhu so podjetja bankrotirali in potem poceni kupili. Profite so vložili v švicarske banke namesto v podjetja. Ljudje so izgubili službe. Kje pa so dobili denar, da so lahko kupili podjetja, me zanima. To so sinovi bivših direktorjev, ki jih je ta prekleti kapitalizem pokvaril, se jezi Janez. So to isti ljudje, ki so prej vladali, se pozanimam. Prej so pošteno delali s sindikati, zdaj pa vsak samo zase krade, se strinja Janezova žena Nada. Ni več narodne zavesti. Ni skupnih ciljev. Vse je propadlo, samo za denar se jim gre, zaključí Janez. Zdaj ima Cerkev vse v rokah, pojasnjuje Nada. Učitelji so idealisti in čutijo duševno praznino, ker ni več idealov. Premišlujem, če morda ravno Cerkev rešuje, kar je ostalo od narodne zavesti in identitete.

Poslušala sem govor Putina. Vprašali so ga, zakaj kot komunist oživlja krščanstvo v Rusiji. Putin je odgovoril, da samo skrbi za ohranjanje osnovnih

človekovih vrednot. Narod, ki ima vse svoboščine in nobenih odgovornosti, propada. Osnovne vrednote so zapisane v Svetem Pismu in te iste vrednote so bile tudi del komunistične vzgoje. Kar ne želiš sebi, ne delaj drugemu. Eden za vse, vsi za enega. Deset Božjih zapovedi je veljalo kot zakon skozi tisočletja, ne glede na to, kdo je bil na oblasti. Svetopisemske zgodbe se ponavljajo vsak dan. Vsi poznamo kakšnega Kajna in Abela, vsi iščemo raj, vsi se borimo s skušnjavami. Daj cesarju, kar je cesarjevega. Vse umetnosti slavijo Stvarnika. Zdaj že samo besedo biblija uporabljajo kot vesplošno navodilo, kako se v določenih okoliščinah dela, tako govori Putin.

Spomnim se govorov ob petindvajsetletnici osamosvojitve. Ljudje so postali leni; ne ljubi se jim več boriti za lepšo bodočnost in pravičnejšo ureditev. Niti na volitve se jim ne da. Ne iščejo, kaj je Slovencem skupnega; samo nove stranke ustanavljajo, da se med seboj prepirajo, razlaga en govornik. Tisti na vrhu imajo petkrat tolike plače kot ubogi delavci. Kaj smo se za to borili? vzklikne Tomaž, sin narodnega heroja. Saj to ni nič novega. Kralji in plemiči so vedno imeli več in komunisti tudi. Seveda se o korupciji prej ni smelo govoriti, skušam previdno oporekati. Malo postrani me pogleda, češ, na kateri strani pa si? Kaj nisi z nami hodila v šolo? Dokler je bil Tito, smo vsi delali in se šolali in jedli, skuša Cvetka napraviti mir. Kako naj jaz oporekam tem lepim spominom? Za časa Tita ni bilo korupcije, zaključí Janez. Samo vojno zdaj pogrevajo; da bi že enkrat pustili mrtve pri miru, se razburja Janez. Mislili naj bi na mladino, Minka najde rešitev. Moj mož je prosil, naj ga ne pokopljem v Polhovem Gradcu, ker se tam spet dvigajo domobranci. Rekel je, da raje umre na cesti, kot da bi bil med narodnimi izdajalci, pove Dragica skoraj v solzah. Na vrhu je nekaj gnilega, zaključí Janez. Zakaj jih pa ne zamenjate s poštenimi, pametnimi voditelji, se pozanimam. Ko so pa vsi enaki. Sigurno je še kaj pametnih in poštenih Slovencev, se skušam prikupiti prijateljem. Čim dvigneš roko, da bi pošteno vodil, že jih dobiš po glavi, pove Stane, ki je že skušal biti politik. Ljudje smo kot rakci v vedru, čim se hoče eden povzpeti, ga že drugi potegne dol, nazaj. Dokler si tiho na tleh, te pustijo na miru, filozofiram o značaju živih bitij. Samo stare grehe

pogrevajo. Da ti gre na bruhanje, se zgrozi Minka. So pozabili, kdo so zavedni Slovenci in kdo narodni izdajalci, se strinja Dragica. Nedolžne žrtve so bile med vojno na eni in drugi strani. Težje je pozabiti povojne moritve. Stalin je dal pomoriti na milijone svojih ljudi, ki se niso strinjali z njegovo politiko, previdno skušam pokritizirati Stalina. Zato se je Tito obrnil proč od Stalina, pove Minka. Omenila bi rada, da se je Tito obrnil proč od Stalina šele zatem, ko je sam dal pobiti svojo opozicijo. Pa se bojim, da bi me imeli prijatelji manj radi. Mogoče bi pokvarila vzdušje. Zato spremenim temo pogovora.

Pravkar sem prebrala knjigo Drage Bogataj: Skrito povelje, menjam smer. Opisuje, kako je bil sestreljen helikopter, s katerim je Merlak, mož njene sestre, med osamosvojitveno vojno dovažal kruh za Jugoslovansko armijo. Mogoče, da je Merlak bil nedolžna žrtev, morda ni slišal povelja, da se spusti. Mogoče je moral ubogati svoje jugoslovanske nadrejene. Nihče ne ve. To je vse Janševo maslo. On je bil odgovoren za Krkovičevo povelje, da helikopter sestrelijo, se strinjajo sogovorniki. V vojni so vedno nedolžne žrtve, priznam. Drugo je seveda po vojni, ko oblast pobije opozicijo, da se obdrži na vladi ali da prevzame oblast. Toda tudi to se zgodi, previdno iščem razumevanje za žrtve. Dajmo že enkrat pustiti vojno zgodovini, se strinjajo prijatelji. Naj že enkrat zagreje te jame in pozabijo, svetuje Janez. Tudi od Merlakove smrti je že petindvajset let, pa še vedno iščejo krivce, ugovarjam. Bodo že našli Janševo sled, zatrjuje Janez. In kaj je narobe

s tem Janšem, me zamika v nezdrav pogovor. To je največji kriminallec časa, pove Minka. Čudno se mi zdi, da mu ne morejo nič dokazati. Saj danes res ne moreš ničesar skriti. Morali bi to razčistiti, svetujem. Mene politika sploh ne zanima. Vsi so enaki, zato ne grem na volitve, zaključim Minka. Mediji skrbno odkrivajo korupcijo, kot da je korupcija nekaj novega in samo slovenskega. Ni več voditeljev kot je bil Tito, pove Jernej, ki je vse življenje učil mladino, da je bil Tito naš najboljši, veliki učitelj. Tito bi vse to spravil v red, soglašam Marjetka, ki je bila v Partiji od osemnajstega leta. Bila je tudi ravnateljica ene največjih šol. In zgled mladini. Tito res ni pustil, da bi bil kdo brez dela ali, da bi se kdo rinil naprej. Politična elita je držala strog red, pohvalim Titovo oblast.

Ne vem, če me imajo sošolci še vedno radi; malo me tu in tam gledajo postrani. Razumem, saj smo hodili v isto šolo. Ne razumem pa, zakaj toliko nezadovoljstva sredi toliko izobilja in lepot, se čudim. Moj nečak ima 2000 evrov plače in njegova žena tisoč evrov. Njuna hčerka je v šoli, kjer dobi zastoj kosilo, trije mlajši otroci so v vrtcu za tristo evrov na mesec. Za dva se plača, tretji ima zastoj. Za vsakega otroka ima mati eno leto materinskega dopusta. Meni se zdijo to odlični pogoji, pohvalim. Slišimo samo, kako si nekateri polnijo žepe, zaključim Janez. Saj se ve, kateri so to.

Spomnim se zgodbe o psu, ki je pri mesarju ukradel kost in tekel z njo domov preko reke. Na mostu je skozi špranjo zagledal, da ima pes v vodi večjo kost. V poželenju je spustil svojo kost in se pognal za kostjo psa v vodi.

Bosna, nemirna Bosna

V Piranu sem srečala žensko, ki je čistila javna stranišča. Vprašala me je, kam gremo in sem povedala, da smo namenjeni v Plitvice. Povedala je, da je doma iz Martin Broda na reki Uni, in to da je najlepši kraj na svetu. Tam je izgubila pet sinov v vojni in zdaj je sama. Una je okrog 50 kilometrov od Plitvic, v Bosni. V Plitvicah so bile na kilometre dolge vrste turistov, zato smo šli proti tej mogočni reki Uni.

Čudno se nam je zdelo, da so ti čudoviti kraji tako prazni. Trava je visoka, a koscev ali živine ni nikjer. Spraševali smo domačine, pa imajo nekako isti odgovor: Ta zemlja je prepojena s krvjo in ljudje bežijo od tu. Mladi, ki so ostali živi, so po vojni odšli na zahod. Ostali smo samo starčki in otroci. Od česa pa živite, vprašam nekaj teh starčkov. Mi živimo od

očetove penzije, pove Aida. On dobi sto petdeset evrov na mesec in to je za nas pet malo. Sin pošlje včasih kaj iz Nemčije. Ob razvalinah počasi rastejo nove hiše. Naredimo, kolikor moremo, pove Mara. Ženske okopavajo vrtnice, da si pridelajo hrano.

Bi se splačalo kupiti zemljo in investirati v kmetijstvo ali kakšno industrijo, razmišlja moj Marjan. Ko pa nihče ne ve, koliko časa bo trajal mir. Tuja podjetja so pozaprla. Celó Gorenje je zapustilo Bosno. Ljudje imajo še vedno strah, da bo spet počilo. Tu zdaj držijo mir Rusi, Muslimani in zahodni svet. Če bi se oni skregali, bi Bosna spet nastradala. Nobena velesila nima interesa graditi bodočnost v Bosni. Nemčija izkorišča našo mlado delovno silo, a ne dajo jim stalnega bivališča, tarna Mara. Plačajo jim, kolikor hočejo, a za na stara leta naj bi šli domov. Tu je mir, dokler velikani ne začnejo spet menjati meje in oblasti, pravi Eiden. Ljudje, vdani v usodo, sedijo pred hišami in prodajajo, nekateri zelje, drugi kruh, tretji tepihe, četrti slive. Pa vendar rastejo nove hiše ob ruševinah, pripomnim. Mladi služijo v Nemčiji ali Kanadi ali Avstraliji. Pridejo domov na dopust in počasi gradijo. Opazila sem, da je mnogo ljudi brez zob. Mnogo jih tudi prosi za drobiž pred trgovinami. Vzeli smo v najem hišo v vasi blizu Bihača. Pristopila sem k starejši sosedu in jo vprašala, kako živijo. To je bila prej srbska vas, pa so srbske družine med vojno pobegnile v Srbijo. Zdaj se nekateri počasi vračajo, pove Mara. Mara je izgubila dva sinova v vojni in zdaj živi sama. Vsi smo nastradali, zavzdihne. Ni družine, ki ne bi bila prizadeta. Pridružita se nam Munira in Zuhdija. Pride še Zdravka s kolači in kavico. Takole sedimo bivši Jugoslovani v malem. Mogoče so veseli mojega obiska, ker imajo priliko komu povedati o svoji žalosti. Ste zdaj spet prijatelji med seboj, previdno načnem narodnostno pripadnost. Mi smo vedno bili prijatelji, pove Mara. Mi smo sosedje. Dokler je bil Tito, smo imeli bratstvo-edinstvo, zdaj je pa vsak zase, potoži Zdenka. Da bi se naš Tito vrnil, vzdihne Mara. Takrat smo bili vsi dobri prijatelji.

Bratstvo-edinstvo je bila lepa zamisel, samo izenačenje narodov nekaterim ni bilo všeč. Posebno tistim republikam, ki so plačevale za izenačenje. Ko se soočam z resnično brezupno resničnostjo, pomislim na Sirijo, Irak in Iran. Koliko nedolžnih ljudi tako čaka na lepšo prihodnost. Vsi se jih branimo in bojimo, kot da je njihova tragedija nalezljiva. Bojimo se, da bodo seboj prinesli nasilje, maščevanje, žalost in sovraštvo.

Oh, kje si mirna Bosna!

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

S pesmijo »Prišla bo pomlad« smo pričeli radijsko oddajo v sredo ob koncu septembra. Čeprav jo še vedno in težko čakamo, pa je bilo tudi v zimskem času v Adelaidi lepo, še posebej, ko smo se slovenski rojaki in naši prijatelji zbirali v naši cerkvi ali v Slovenskem klubu – in takrat, ko smo skupaj, je vedno praznično...

Prvo nedeljo v septembru, 4. septembra 2016, smo tudi v cerkvi praznovali **OČETOVSKI DAN**. Naših očetov smo se spomnili pri maši in v molitvah, ob koncu maše pa je **Ivan Legiša** pripravil krajši program, pri katerem sta **sodelovali** tudi **Rosemary Poklar** s pozdravom v angleščini in recitacijo pesmi v slovenščini ter **Chantel Zupančič Flavel** s pesmijo v angleščini. Na koncu je očetom in nam vsem zapela **Ana Likar**.

V pozdravnem nagovoru je Ivan Legiša najprej spregovoril in potarjal o stanju v naši skupnosti: »Strokovnjaki trdijo, da se tam pri petdesetih letih življenjska pot obrne navzdol. Ko nas je bila večina v najboljših letih, v naši od domovine odtrgani skupnosti starih ljudi skoraj ni bilo. A danes smo mi tisti, ki se srečujemo s starostjo, onemoglostjo in se vedno več zatekamo k pomoči zdravnikov. Ko smo bili še fantje in dekleta, smo vlagali neverjetne napore in bili sposobni neverjetnih žrtev, da smo si ustvarili svoj način življenja in ga živeli. Našim potomcem o tem pričajo slovenske cerkve in slovenski klubi širom Avstralije.«

Zaključil je z voščilom očetom, ki je seveda veljalo tudi njemu samemu: »Dragi očetje, na ta naš današnji praznik vam ponovno privoščim veliko toplega sonca, trdnega zdravja ter kar največ Božjega blagoslova, ljubezni, vsakovrstne radosti ter prijazne besede svojega bližnjega. BOG VAS ŽIVI!«

Hvala gospem, ki ste očete in tudi druge po maši pogostile v dvoranci. Popoldne so očete počastili tudi s prireditvijo v Slovenskem klubu. Proslavo je vodila novoizvoljena tajnica

Še posebej smo čestitali dvema, ki sta očeta postala to leto. To sta Voitek Gierlach (mož Anite Polajžer) in Joseph Meyer (mož Elizabeth Pistor), ki sta se v začetku julija preselila v Združene države Amerike.

Naš zvesti obiskovalec cerkve KONSTANTIN (TINE) KRAMAR je ob koncu avgusta praznoval 95-letnico. Tine, še naprej ostanite zdravi in veseli ter zvesti slovenski skupnosti v naši cerkvi in v klubu.

Slovenskega kluba, Rosemary Poklar, očete pa je nagovorila tudi novoizvoljena predsednica Dinka Jerebica-Emes. Moški zbor kluba pod vodstvom častnega konzula Adriana Vatovca je zapel očetom nekaj pesmi, nato pa je zborovodja poklical pevke, ki so povabile še druge in kot zbor so skupaj z možakarji zapeli nekaj ljudskih pesmi. Vzdušje je bilo domače in veselo – kot vedno, ko Slovenci skupaj praznujemo in zapojemo. »Vse najboljše, dragi očetje!« je bilo voščilo, ki je bilo velikokrat na ustnicah in v srcih prisotnih.

SLOVENSKI KLUB je imel avgusta **OBČNI ZBOR**, na katerem je bil izvoljeno novo vodstvo. Nova **predsednica Slovenskega kluba je Dinka Jerebica-Emes**, **podpredsednik je Edward Lukač**, **tajnica Rosemary Poklar**, **blagajnik Frank Dodič**, **odborniki pa Mark Orel, Marlan Jurišević, Boris Hrvatini, Paul Ivančič, Gianni Simionato, Carmen Jenko in Frank Jenko.** **Čestitamo in želimo uspešno delo v blagor naše slovenske skupnosti!** Hkrati se **lepo zahvaljujem dosedanjemu predsedniku Ivanu Cafuta in njegovi ženi Olgi** za prijaznost in prijateljstvo, s katerim sta me ob vsaki priložnosti in vsako nedeljo, ko sem bil v Adelaidi, vabila in pričakala ter sprejela v Slovenskem klubu. Vedno me je čakalo mesto pri njuni mizi, na njej pa kosilo ali večerja s kozarčkom, da smo nazdravili.

Bog lonaj! V letih vodenja kluba ste naredili veliko za našo slovensko skupnost v Adelaidi, za rojake in naše prijatelje, ki se zbiramo v cerkvi in v klubu. Vaša skrb in pripravljenost pomagati se s tem, ko ste odložili službo predsednika kluba, gotovo ni končala. Tudi ob nedeljah se še vedno srečujemo s prijatelji ob tisti mizi, in Bog daj, da bi se še dolgo.

POTOVANJE V QUEENSLAND:

V sredo, 7. septembra 2016, se nas je **deset članov naše skupnosti odpravilo na počitnikovanje in romanje na Zlato obalo v Queensland.** Tamkajšnji rojaki vsako leto na drugo soboto v septembru praznujejo obletnico blagoslovitve slovenske kapele Marije Pomagaj v Marian Valley blizu Canungre. Kapelica, ki so jo rojaki postavili v tej dolini kapelic različnih narodnosti in skupnosti, je bila blagoslovljena leta 2009. Vedno so veseli, če jih obiščemo ob tej priložnosti, tako da so se tudi romarji iz Adelaide pred leti že udeležili tega praznovanja.

Po zgodnjem letu iz Adelaide smo se pridružili rojakom iz Melbourne, ki sta jih popoldne pripeljala p. Ciril ter naša pastoralna sodelavka Marija in se nastanili v hotelu. Naslednji dan smo odšli z avtobusom proti jugu. Ustavili smo v mejnih mestih Coolangatta – Tweed Heads, od katerih leži prvo v Queenslandu, drugo v New South Walesu. Ogladali smo si spomenik, ki stoji prav na meji nad morjem. Nadaljevali smo pot na jug do najbolj vzhodne točke avstralske celine, do Byron Bay-a. Ta dan, 8. septembra, je bil praznik rojstva Božje Matere Marije (mali šmaren). Sveto mašo smo imeli v tamkajšnji župnijski cerkvi St. Finbarr's. Po namenu Ivanke Kresevič sem jo daroval za vse žive in pokojne člane naše skupnosti iz Adelaide, še posebej za vse bolne, ki so se nam priporočali v molitev na tem romanju. Molili pa smo tudi za Miha Anžiča, očeta pastoralne sodelavke Marije. Marija je takoj po pogrebu očeta prihitela nazaj v Avstralijo, da je lahko vodila to naše romanje. Po vožnji po zanimivi pokrajini in po kosilu v parku smo se počasi vrnili v Surfers Paradise. Naslednji dan smo imeli namen odpluti na morje opazovat kite. Vreme nam je žal to preprečilo, zato smo se odpravili v Brisbane, se z ladjo popeljali skozi mesto in se ustavili na nekaterih zanimivih točkah v mestu. In že je bila tu sobota, naš romarski dan. Z avtobusom smo se odpeljali v Marijino dolino, kjer so se zbrali tudi rojaki z Zlate obale in okolice Brisbane. Sveto mašo je ob somaševanju naju s p. Cirilom in dveh tamkajšnjih patrov pavlincev vodil p. Darko, ki skrbi za vernike v Queenslandu in jih nekajkrat na leto obišče ter zanje mašuje. Vreme, ki v teh dneh ni bilo nič kaj prijetno, se je ravno toliko razvedrilo, da smo lahko šli s procesijo do naše kapele. Po poti smo prepevali litanije Matere Božje, ki smo jih pred kapelico zaključili. Potem smo imeli priložnost tudi obiskati kapelico in se počasi vrnili

Marija razporedila fotografije tako, da se bomo lahko vsi spominjali teh lepih dni in trenutkov.

Fotografije so levo in spodaj ter še na straneh 11, 16, in 43.

OKTOBER 2016: Prva nedelja v mesecu oktobru se običajno praznuje kot **ROŽNOVENSKA NEDELJA**, saj je to prva nedelja v mesecu, ki nas še posebej **vabi k molitvi rožnega venca**. V tej molitvi premišljujemo rojstvo, delovanje, trpljenje in smrt ter poveličanje našega Odrešenika Jezusa Kristusa in vlogo njegove zemeljske ter naše nebeške Matere Marije. Povabljeni smo, da bi še posebej v tem mesecu prišli v cerkev malo bolj zgodaj in se pridružili molitvi, ki jo vedno pred mašo vodi Anica Zupančič.

V cerkvah, kjer delujemo Frančiškovi bratje, pa to nedeljo praznujemo kot **FRANČIŠKOVO NEDELJO**, saj je 4. oktobra praznik sv. Frančiška, našega redovnega ustanovitelja. Spomnili smo se vseh frančiškanov, ki so delovali v Adelaidi in spomnili smo se našega sedanjega papeža, ki je za sv. Frančiškom gotovo najbolj znana oseba, ki nosi njegovo ime – pa ne samo njegovega imena, živi in predaja nam Frančiškovega duha in nas uči, kako naj ga živimo v današnjem času in v današnjem svetu. Pri maši smo prisluhnili pismu, ki ga je ob prazniku napisal naš sedANJI provincial p. Marjan Čuden vsem, ki se zbirate v naših cerkvah in se srečujete z nami. Načrtujemo, da nas p. Marjan prihodnje leto maja obiše in verjamem, da se bomo lahko z njim srečali tudi v naši cerkvi v Adelaidi.

k cerkvi, kajti v odprtih prostorih za njo so nam rojaki postregli s kosilom. Bog jim povrni za njihovo pristno gostoljubje! Zvečer sem odletel v Melbourne, da sem naslednji dan, v nedeljo, maševal v Kew, v Geelongu in v St. Albansu. Z romarji so ostali Marija ter p. Ciril in p. Darko, ki sta darovala sveto mašo v klubu Lipa na Zlati obali. Po maši je bilo kosilo in priložnost za srečanje s tamkajšnjimi Slovenci. V ponedeljek se je adelaidski del skupine približno v istem času, kot melbournski, preko Melbourne vrnil v Adelaido.

Bog povrni Ivanki Kresevič, ki je zbrala adelaidsko skupino in urejala potrebno in **Bog povrni Mariji**, ki je po pogrebu očeta v Sloveniji prihitela nazaj v Avstralijo, da je lahko vodila potovanje. Po vrnitvi so mnogi rekli: Še bi šli tja...

O romanju boste gotovo lahko prebrali še na drugem kraju v Mislih. Adelaidska skupina se nismo fotografirali posebej, pa verjamem, da bo urednica

Romarji na mejni črti med državama New South Wales in Queensland.

23. oktobra je v vsej Cerkvi **MISIJONSKA NEDELJA**. Ker to nedeljo v naši cerkvi ne bomo imeli maše, smo se misijonov, našega misijonskega poslanstva in naših misijonarjev spomnili že to nedeljo. Po maši je bilo v dvoranci **misijonsko BBQ kosilo**. Vsi prihodki kosila in tombole so namenjeni našim misijonarjem. **Hvala Ivanki Kresevič**, ki je pripravila kosilo, **hvala Branku Kreseviču** in **Viktorju Konestabo**, ki sta pekla BBQ in hvala vsem, ki ste prinesli solate, pecivo in dobitke za tombolo. Ivanki Kresevič hvala tudi za organiziranje nabiranja darov za naše misijonarje, in seveda vsem, ki darujete v misijonski nabiralnik v cerkvi.

Še pred koncem misijonskega kosila sem odpotoval v Sydney, kjer do konca meseca nadomeščam p. Darka, ki je odšel na dopust. 4. nedeljo v mesecu, 23. oktobra 2016, zato ne bomo imeli maše, ampak bo maša samo 5. nedeljo v mesecu, 30. oktobra.

NAŠI RAJNI:

ANGELA STOJANOVIČ, rojena v Zagorju 26. avgusta 1924, je umrla v Adelaidi 28. septembra 2016. Pogreb je bil iz pravoslavne cerkve sv. Sava v Westh Hindmarshu 6. oktobra 2016 na pokopališče Cheltenham. Njen pokojni mož je bil Dragutin Stojanović. Naj počiva v miru!

STELIO LIKAR (86) je umrl v četrtek, 6. oktobra 2016, v Royal Adelaide Hospital za posledicami več možganskih kapi. Rojen je bil 7. maja 1930 v Trstu. Družina se je po dveh letih preselila v Sežano in potem v Podgrad. Bil je najstarejši od štirih sinov. Iz Slovenije je odšel leta 1954, se v Trstu poročil z Jožefo (Francko) Šajina in še isto leto sta prišla v Avstralijo. Iz Bonegille je šel delat na železnico v Port Augusto, kmalu pa so se preselili v Adelaido. Rodili sta jima dve hčerki. Leta 1980 mu je umrla žena, leta 1985 pa se je poročil z Ano Barbiš Kaluža.

Sožalje ženi Ani, hčerkama Heleni in Damijani in njunima družinama, dvema vnukinjama in dvema vnukoma. Na Reki žalujeta za njim dve nečakinji, vsi trije bratje pa so že odšli v večnost pred njim. Vsako nedeljo sta z

ženo Ano prihajala v cerkev, saj žena skrbi za pesmi in petje pri maši. Tiho je sedel pod korom in gotovo z veseljem poslušal petje zbora, kjer je slišal tudi ženin glas. Naročil ji je, naj za njim ne joka, ampak naj mu raje zapoje.

Hvaležen je bil, da mu je po smrti žene Bog naklonil še drugo ljubezen. Ano je prosil, da bi rad bil v bolezni doma, če bo le mogoče. A Gospod ga je rešil trpljenja in ga poklical k sebi. Stelio, počivajte v miru! – pogrešali vas bomo!

pater David

JOŽE SVETEC je umrl 16.08.2016 v Barmera Nursing Home v kraju Barmera v Južni Avstraliji - South Australia (SA). Rojen je bil 14.04.1928 v Markovcih v Prekmurju. V Avstralijo je prispel leta 1959 v Melbourne – v Malvern. Poročil se je z Marico iz Kotoribe v Medžimurju. Rodili so se jima 4 sinovi: Frenk, ki živi v Adelaidi, Tom živi v Barmeri, Paul v Sydneyu in Chris v Adelaidi. Pogrebna maša je bila v torek, 23. avgusta 2016, v cerkvi St. Xavier's Church v kraju Barmera SA ob reki Murray, zahodno od mesta Berri v Južni Avstraliji (South Australia). Sožalje ženi Marici, sinovom Frenku, Tomu, Paulu in Chrisu z družinami ter sestrama Ani Horvat v Melbournu in Julie Brown v Južni Avstraliji z družinama.

Marija Kraner iz Kinglake, Victoria, nam je poslala sporočilo o smrti svoje mame Katarine:

KATARINA HORVAT je živela v mestu Berri v Južni Avstraliji. Rojena je bila 7. novembra 1920 v Zaveščaku, fara Selnica v Medžimurju. Poročila se je z Ivanom Horvatom iz Hotize v Prekmurju 07.01.1943. Imela sta šest otrok: Marijo, Dano, Ivanko, Ivana (pokojni), Dragota in Zdravka. Oče je umrl pred 23 leti – 5. avgusta 1993. V Avstralijo smo prispeli 20.01.1958. Mama Katarina je umrla 10. septembra 2016 v starosti 95 let. Zapušča pet otrok z družinami, 13 vnukov in 26 pravnukov.

pater Ciril

MAŠE V NAŠI CERKVI

Nedelja 30. oktobra, torek 1. novembra (vsi sveti), sreda 2. nov. (spomin vernih rajnih), petek 4. novembra (prvi petek), nedelja 6. novembra, nedelja 27. novembra (1. adventna), petek 2. decembra (prvi petek), nedelja 4. decembra (2. adventna), nedelja 18. decembra (4. adventna – adventno spovedovanje), petek 23. decembra – maše so vedno ob 10. uri.

BOŽIČNI PRAZNIKI: sobota 24. dec. (SVETI VEČER) ob 9. uri zvečer, nedelja 25. dec. (BOŽIČ), petek 30. dec. (PRAZNIK SVETE DRUŽINE),

nedelja 1. januarja (SVETA BOŽJA MATI MARIJA, NOVO LETO),

petek, 6. januarja (GOSPODOVO FRAZGLAŠENJE, SVETI TRIJE KRALJI),

nedelja, 8. januarja (NEDELJA GOSPODOVEGA RAZGLAŠENJA, SVETIH TREH KRALJEV) – vedno ob 10. uri dopoldne.

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

MAŠA NARODOV je vsako leto v katedrali sv. Patrika v Melbournu zadnjo nedeljo v avgustu, letos je to bilo 28. avgusta. Ob 2. uri popoldne je najprej slovesna procesija z Marijinim kipom in banderami v stolnico, nato pa molitev rožnega venca in petje lurške pesmi. Vse to je v različnih jezikih narodov, ki sestavljamo pestro več etnično podobo naše melbournske katoliške nadškofije, ki ima nad milijon tristo tisoč vernikov. Vsako nedeljo se obhaja sveta maša poleg angleškega jezika še v več kot tridesetih drugih jezikih. Za vernike različnih narodov skrbi v nadškofiji Melbourne nad petdeset duhovnikov, ki jih imenujemo 'Migrant Chaplains'. Po prošnji nadškofa dr. Denisa Harta sem lansko leto 1. maja prevzel skrb za izseljensko pastoralo in duhovnike kot škofov vikar – Episcopal Vicar for Migrants and Refugees v nadškofiji Melbourne. Tako je ta vsakoletna maša v katedrali še posebej tudi moja skrb in vesel sem, da se je udeleži vsaj nekaj naših ljudi. Naše narodne noše vedno privabijo poglede in fotografije. Tako je bilo tudi letos. Molitev rožnega

venca vodi že mnogo let Anica Smrdel, petje lurške pesmi pa sedaj Helen Trinnick. Med mašo je Meta Lenarčič prebrala prošnjo vernih v slovenščini, pater Ciril pa sem se ob sklepu maše zahvalil nadškofu ter vsem, ki so sodelovali pri tej slovesnosti ter izrekel čestitke nadškofu za njegov minuli 75. rojstni dan ter čestital duhovniškim jubilentom. Vedno je po maši prijetno srečanje v lepem parku ob katedrali. Letos smo imeli prav prijazno, sončno pomladno nedeljsko popoldne.

Praznovanje očetovskega dne v Kew, 28. avgusta 2016.

Pastoralni svet v Kew (2016-2021)

V torek, 30. avgusta 2016, je na svojem domu v Biščah pri Ihanu umrl MIHA ANŽIČ, oče laiške misijonarke, pastoralne sodelavke v našem misijonu in sourednice Misli, Marije Anžič. Rojen je bil 17. decembra 1933 v Biščah. Pogrebna maša je bila v petek, 2. septembra, ob 2. uri popoldne v župnijski cerkvi v Ihanu pri Domžalah. Marija je v sredo odpotovala domov, da je bila na pogrebu in še malo z domačimi. V nedeljo zvečer je že odpotovala nazaj v Avstralijo, saj je imela na skrbi celotno organizacijo romanja v Queensland za skupino iz Adelaide, Melbourne in Sydneya. V Melbourne se

je vrnila v torek zvečer, 6. avgusta, naslednji dan pa smo že odpotovali v Queensland. Sožalje Mariji, njeni sestri Ivanki Pev ter Marijinim bratom Mihi, Ivanu, Andreju in Edu z družinami. In iskrena hvala Mariji za odlično pripravljeno in izvedeno potovanje in romanje v imenu vseh romarjev.

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem za vse izraze sožalja in pozornosti ob smrti mojega očeta Mihaela Anžiča. Hvala za molitve in za darovane svete maše. Bog povrni!

Marija Anžič

Mariji in Tonetu Brne so zapeli vaščani in prijatelji.

Vidka Sluga - na sredini, s sestro Lilijano in svojo hčerko dr. Glendo.

ROMANJE V MARIAN VALLEY sta že lepo popisala v svojih zapisih p. Darko in p. David. Zbrala se nas je lepa družčina: 18 iz Melbourn, 10 iz Adelaide in 5 iz Sydneya. Program je bil izvrstno pripravljen in uresničen. Slabo vreme nas je odvrnilo le od ogleda kitov v oceanu, smo pa zato imeli ogled Brisbana, glavnega mesta Queenslanda, in vožnjo z ladjo po reki Brisbane. Rojaki iz Queenslanda so vedno zelo veseli, da se jim pridružimo v njihovem praznovanju. Letos je to bila 7. obletnica blagoslovitve njihove kapelice Marije Pomagaj. Ob vodstvu podjetnih Jožeta in Marte Gjerek ter njune družine so seveda pristopili in sodelovali pri gradnji mnogi rojaki ali z delom ali z darovi. Nekaj imen se spomnim: Jože in Marta Gjerek, njun sin Joe je narisal načrt, Jani Pan je bil takrat predsednik Slovenskega kluba Lipa, Jože in Jana Čeh in sin Daniel, Karlo in Fani Knap, Mirko in Anica Cuderman, Tone Kralj, Tone Brožič – sedanjí predsednik Slovenskega društva Planinka, Jože in Pavla Vohar, Mirjam Klemen, ... Mozaik in napis je naredil melbournski rojak Lojze Jerič. Kapelica je res pravi biser v Marijini dolini, kjer imajo svoje kapelice že mnogi narodi. Po maši je bilo spet praznično kosilo, ki sta ga s svojo družino in sodelavci pripravila Marta in Jože Gjerek (**foto desno**). Nedelja pa je bila praznična v sončnem vremenu, ko smo obhajali žegnanje s sveto mašo na prostoru Slovenskega kluba Lipa v Ashmore in naznanili njihov srebrni jubilej ustanovitve, ki ga bodo obhajali v novembru letos. Po maši je bilo kosilo, spet delo pridnih gospodinj, ki so skrbele za nas že prejšnji dan v

Marijini dolini. Pridružila se nam je častna konzulka RS v Queenslandu gospa Nevenka Golc - Clarke. Zahvala za sprejem in pogostitev predsedniku Kluba Lipa, g. Toniju Lenku, podpredsedniku Janiju Palu in sodelavcem ter radijski sodelavki Vanesi Lahovec, ki se je ves čas trudila, da bi čim bolj verodostojno 'ujela' praznične trenutke in njihov utrip posredovala radijskim poslušalcem in vsem, ki jo spremljajo na 'Facebook'-u.

Vesela skupna srečanja romarjev ob večerih.

DELA v Baragovem domu, na vrtu, v cerkvi: V zadnjih tednih je bilo narejenih kar nekaj obnovitvenih del. Iskrena zahvala mojstrom, ki so dela opravili za Božji lon, kot rečemo zastonjskemu delu: mizarskima mojstroma Petru Boletu in Frenku Fekonji, Franju Kravosu, ki je sam prebarval cerkveno stopnišče. Veliko delo sta opravila Marija in p. David tudi na vrtu ob Baragovem domu, pa Olga Bogovič, nato pa je Jože Rozman, ki vodi skupino, opravil s sodelavci Janezom Rotarjem, Franjem Kravosom, Frenkom Tomažičem, Bernardom Brenčičem, Petrom Lenarčičem in bratom Frenkom zares temeljito vrtno spomladansko delo. Železne ograje na cerkvenem stopnišču, ob klančini ter kovinske stebre so ponovno prebarvali Franjo Kravos, Peter Lenarčič, Tone Urbas in Stane Ogulin (*foto desno*). Štefan Cek pa je že toliko okrevljal, da je z belo barvo označil stopnice glavnega vhoda v dvorano. Naš akolit Chris McKean se je pridružil 'upokojencem' in tako ima sedaj več časa in se rad pridruži raznim dejavnostim; dosledno in natančno že leta ureja račune misijona. Ne smemo tudi pozabiti treh skupin, ki kot prostovoljci vsak mesec redno počistijo našo cerkev: Vida in Franjo Kravos, Lora Vičič; Marija in Janez Rotar; Mimica Iskra, Bruna Burlovič, Marica Surina, Branka Iskra, Anica Poklar. Pa seveda tudi skupin, ki poleg Društva sv. Eme - predsednica Olga Bogovič, pripravljajo družinska kosila: skupina s Slovenskega društva Jadran, skupina Majde Brožič, skupina Angelce Povh in skupina, ki pripravi Misli za na pošto. Dela je vedno veliko na mnogih področjih v cerkvi, dvorani, na vrtu in v Baragovem domu. Iskrena zahvala vsem sodelavcem in dobrotnikom! Seveda se s hvaležnostjo spominjamo vseh, ki ste marsikaj postorili na vseh teh področjih, pa vam sedaj zdravje tega več ne dopušča.

DRUŽINSKO KOSILO, ki ga je pripravila skupina ob vodstvu Angelce Povh, je bilo v nedeljo, 18. septembra 2016. Tisto nedeljo smo imeli **OBISK veleposlanice RS v Canberri, gospe Helene Drnovšek Zorko**, ki smo jo pozdravili že v cerkvi in nato še v dvorani, kjer nas je nagovorila, po kosilu pa se je udeležila sestanka s predsedniki slovenskih društev in vodstvom Sveta slovenskih organizacij Viktorije (SSOV). V dvorani je med nagovorom izročila **Priznanje in zahvalo Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu Slovenskemu socialnemu in informacijskemu uradu Melbourne za več kot 20-letno požrtvovalno pomoč slovenskim rojakom v Viktoriji in prispevek k ohranjanju slovenske identitete v Avstraliji**. Priznanje, ki ga je iz rok veleposlanice sprejel g. Peter Mandelj JP OAM, je podpisal minister Urada g. Gorazd Žmavc. Gospod Mandelj se

je zahvalil veleposlanici ter izrekel zahvalo mnogim, ki sodelujejo kot prostovoljci, še posebej pa je omenil gospo Heleno Leber, ki je med prvimi že pred desetletji orala ledino tega dela. Gospa veleposlanica je v neformalnem pogovoru odgovarjala tudi na vprašanja glede zdravstvenega zavarovanja, vozniških dovoljenj, davčnih obveznosti, urejanja statusa prebivališča, ...

FRANČIŠKOVO IN ROŽNOVENSKO NEDELJO smo obhajali prvo nedeljo v oktobru, 2. oktobra 2016. V torek, 4. oktobra, je bil praznik našega sv. očeta Frančiška Asiškega, v petek, 7. oktobra, pa smo praznovali Rožnovensko

Mater Božjo. Ob prazniku sv. Frančiška nam vsako leto napiše pismo slovenski provincialni minister. To pismo preberemo pri maši to nedeljo, objavimo pa ga tudi v Mislih. Pater Marjan Čuden, doma z Viča, kjer je bil dolgoletni župnik, je bil koncem marca letos izvoljen za to službo za naslednjih šest let. Povabili smo ga, da nas v Avstraliji obiše prihodnje leto v maju.

Prisrčen pozdrav in dobrodošlico smo izrekli jezuitskemu **patru VILJEMU LOVŠETU**, ki je na praznik sv. Frančiška zvečer prispel iz Ljubljane v Melbourne, kjer bo prihodnjih deset mesecev na študiju v jezuitskem samostanu v Kew. Prvi mesec ujanja preživlja med nami v našem misijonu in tako bomo imeli kar nekaj priložnosti za srečanja z njim. Rad bo v tem času tudi priskočil na pomoč. Njegovo predstavitev si preberite v teh Mislih.

Pater DARKO Žnidaršič je v nedeljo zvečer, 2. oktobra, odpotoval iz Sydneya v Slovenijo in potem s skupino rojakov in murskosoboškim škofom dr. Petrom Štumpfom v Argentino. Vrnil se bo koncem meseca. V tem času ga v Merrylandsu pri sv. Rafaelu nadomešča pater DAVID Šrumpf.

MOLITEV ROŽNEGA VENCA V OKTOBRU: Mesec oktober nas ponovno vabi k skupni molitvi rožnega venca – vsako nedeljo 20 minut pred sveto mašo. Vabljeni k skupni molitvi!

PRAZNOVANJE LETOŠNJIH ZAKONSKIH JUBILANTOV bo v nedeljo, 16. oktobra 2016, pri nedeljski sveti maši, ko bomo obhajali tudi 48. obletnico blagoslovitve naše cerkve. Vabimo jubilate, da se prigrasijo za to praznovanje. V dvorani bo **DRUŽINSKO KOSILO**, ki ga bo pripravila skupina ob vodstvu Majde Brožič.

IGRA: Igralska skupina nam ob vodstvu Drage Gelt OAM pripravlja veseloigro *Joško in Micka* avtorja Vinka Möderndorferja. Premierna uprizoritev bo v nedeljo, 23. oktobra 2016, ob 11.30 dopoldne (po sveti maši) v naši dvorani pod cerkvijo. Vabljeni!

SVETE MAŠE IN MOLITVE ZA POKOJNE: Sveta maša na Slovenskem društvu PLANICA Springvale bo v nedeljo, 23. oktobra 2016, ob 2.30 popoldne ter ob 4.30 popoldne molitve na pokopališču Springvale. Sveta maša za pokojne bo na pokopališču KEILOR v soboto, 5. novembra, ob 11. uri dopoldne, naše molitve za pokojne pa v mavzoleju KEILOR v nedeljo, 6. novembra 2016, ob 12. uri (opoldne). Ob 5. uri popoldne bodo molitve za pokojne člane in prijatelje na Slovenskem društvu Melbourne, ELTHAM.

GEELONG: Sveta maša za pokojne bo v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v GEELONGU v nedeljo, 13. novembra 2016, ob 11.30 dopoldne. Po maši bodo molitve za pokojne pred kapelico Marije Pomagaj.

ST. ALBANS: Sveta maša bo kot običajno drugo nedeljo v mesecu, 13. novembra, ob 5. uri v cerkvi Sacred Heart. Molitve za pokojne bomo imeli pred kapelico Slovenskega društva St. Albans v soboto, 5. novembra 2016, ob 12.45 popoldne - po sveti maši, ki bo na pokopališču Keilor.

SKLEP IZREDNEGA JUBILEJNEGA LETA USMILJENJA bo v nedeljo, na praznik Kristusa Kralja, 20. novembra 2016. Povabljeni smo k slovesnemu sklepu jubilejnega leta v cerkev **St Brigid's**, 378 Nicholson Street, NORTH FITZROY v soboto, 19. novembra 2016. Od 5. ure popoldne bo skupna priprava na osebno spoved, ob 6. uri

SVETI KRST:
DANTE NINO BURLOVIČ,
rojen 11.01.2016, Fitzroy VIC.
Mati Vivienne Maree Burlovič
roj. Gubana, oče John Stefan
Burlovič. Botra sta Loretta in
Cameron Neilson.
Sv. Ciril in Metod,
Kew, 27.08.2016.
Čestitke staršema,
botrom in starim staršem!

bo češčenje Najsvetejšega, kjer bodo sodelovale skupine različnih narodov, ob 7. uri bo slovesna sveta maša in po maši srečanje na prostoru ob cerkvi. Prav tako bo v tistih dneh več slovesnosti tudi v romarskem središču v TA PINU.

NOVO CERKVENO LETO bomo pričeli s PRVO ADVENTNO NEDELJO, 27. novembra 2016.

WODONGA: Zadnjikrat je bila oznanjena sveta maša za rojake mest Albury-Wodonga za nedeljo, 8. maja 2016, ob 6. uri zvečer. Pater David je tisto popoldne v dežju prevozil nad 300 kilometrov v eno stran, da je ugotovil, da ni nihče prišel k maši, zato se je po dodatnih spet nad 300 kilometrih nočne vožnje v dežju vrnil v Melbourne.

OZNANJENA SVETA MAŠA, KO NE PRIDE NIHČE!

V knjigi *Pax et bonum – Mir in dobro*, ki sta jo ob vodstvu patra Metoda Ogorevca uredili Draga Gelt in Veronika Ferfolja leta 2001 in govori o delovanju slovenskih frančiškanov ter redovnih sester skozi 50 let v Avstraliji od leta 1951 do 2001, je na strani 109 zanimiv prispevek rojaka Franca Sodja iz Wodonge, ki se je junija 2001 spominjal p. Bazilija in zapisal: »Vsaki drugi mesec je bila na prvo nedeljo slovenska sveta maša v Wodongi. Duhovniki so se brigali za Slovence. Ko je bil človek v stiski, je bil pater vedno pripravljen pomagati. P. Bazilij nas je večkrat obiskal. Vzel si je čas. Prišel je zgodaj in nas obiskoval. Včasih je bil tako utrujen, da je sedel in zadremal. Nikoli ni imel denarja za hrano in smo ga povabili na kosilo ali večerjo in mu dali za bencin. Vedno smo mu dali, da ni bil lačen na poti. Novi duhovniki ne poznajo požrtvovalnosti. Včasih je Slovence vsepovsod iskal in jih obiskoval. Bil je potrpežljiv. Enkrat je omenil, da mladi hočejo, da se upokoji. Danes imajo duhovniki vse pripravljeno: cerkev je zgrajena, vse je drugače. Nihče nas ne obišče.«

Tako je zapisal Franc Sodja iz Wodonge v svojem spominjanju na patra Bazilija in ošvrknil 'nove duhovnike', ki so že sodelovali s p. Bazilijem ali tistega, ki je deloval po njegovi smrti. Toda dodajmo takoj še pisanje patra Bazilija v Mislih, junija 1997, torej en mesec pred njegovo smrtjo (pater Bazilij je umrl v Melbournu 26. julija 1997), štiri leta pred pisanjem g. Franca Sodja iz Wodonge junija 2001. Rad bi vedel, kje je bil g. Sodja vsa tista leta! In kje je bil tisto nedeljo maja 1997, ki jo opisuje pater Bazilij? Lahko bi ga takrat še zadnjikrat videl in

seveda naslednji mesec prebral v Mislih, zakaj je pater Bazilij sklenil, da ga ne bo več v Wodongo! Ni kriv ne pater Bazilij ne 'novi duhovniki'!

V Mislih, junij 1997, piše pater Bazilij na strani 152. Da bo stvar bolj razumljiva, objavljam tudi prvi del, ko piše o Morwellu. Berimo:

»+ Na vsako četrto nedeljo imam zvečer en mesec slovensko mašo v Morwellu, en mesec pa v Wodongi. V juniju je bila maša v Morwellu in vesel sem teh rojakov. Ni jih mnogo, pa vendar pridejo z vidnim veseljem. Po maši vedno še poklepetamo pred cerkvijo, zvem krajevne novice in zlasti za bolnike, da jih vem obiskati. Smo res kot ena družinica in prepričan sem, da prav to potrebujemo. Žal ne morem to reči o Wodongi (310 km iz Melbournu), ki ima skupaj z Alburyjem kar lepo število rojakov. Obisk pri slovenski maši že nekaj časa šepa. Zadovoljiv je le, kadar pride kak slovenski škof ali izredni gost. V maju pa sta prišli k slovenski maši – dve osebi. Na dolgi poti domov sem sklenil, da z mašo v Wodongi do nadaljnjega preneham. Naj se tamkajšnji rojaki med seboj pogovorijo in mi sporočijo, ko bodo želeli mašo. Rade volje bom prišel, a ne za dve osebi. P. Bazilij«

Vse zapisano velja še tudi oktobra 2016!

Škoda, da nista urednici knjige ali p. Metod poznali te povezave, saj bi nujno morali ob spominjanju g. Franca Sodje poleg objaviti tudi štiri leta starejše pričevanje patra Bazilija. Objavljam ga, ker se je ponovno ponudila prilika, da se vidi, da niso odpovedali 'novi duhovniki', ampak nekdo drug! In 'stari duhovnik' jim je to tudi povedal že junija 1997! Razumem razočaranje patra Davida, ki je prvič hitel k tamkajšnjim rojakom in ni bilo nobenega.

Sam sem sklenil, čeprav mi je bilo odsvetovano, da se peljem v Wodongo še letošnjo zadnjo nedeljo v novembru. To bo 1. adventna nedelja, začetek novega cerkvenega leta, 27. novembra 2016. Ljudje tam vedo, da je sedaj že kar nekaj let vsako leto na četrto nedeljo v novembru takšen program:

WODONGA: Nedelja, 27. novembra 2016: Molitve za pokojne na pokopališču v Wodongi ob 6. uri zvečer. Ob 7. uri zvečer bo sveta maša v cerkvi St. Augustine's, 55 High Street, Wodonga. Tokrat tudi če ne bo nobenega, bom vse opravil: ob 6. uri bom na pokopališču zmolil rožni venec, ob 7. uri bom maševal, potem se bom pa vsaj srečal z župnikom Fr. Dennisom Cramerijem, saj se dobro pozna, ker sva oba tudi kaplana Victoria Police. Morda bova pa šla na policijsko postajo na čaj ali kavo!

Seveda se povsod vse bolj poznata starost in bolezen, ki vse pogostejše obiskujeta naše ljudi in seveda tudi smrt. Vse to močno redči aktivno slovensko občestvo po vsej Avstraliji. To se pozna v obisku naših cerkva, to isto občutijo slovenska društva in klubi. Vse težje je, in v prihodnosti bo še težje, vzdrževati vse to, kar ste prva generacija slovenskih izseljencev ustvarili v Avstraliji. Slišal sem, da so v Wodongi že prodali svojo društveno dvorano. O podobnih težavah je pred kratkim na slovenskem programu radia SBS govoril predsednik slovenskega društva Planinka, g. Tone Brožič iz Brisbana. Prva generacija je v starosti 75 let naprej, mladi imajo svoje življenje, kar je razumljivo. Hvala Bogu, če so vključeni v krajevno avstralsko župnijo.

Sedanji novi migranti iz Slovenije imajo svoj način življenja. Cerkev jim je potrebna le toliko, kolikor jim lahko damo nekaj informacij in pa seveda ‚morajo‘ priti v prostore našega slovenskega misijona v Kew ali v Merrylandsu, ker so tu konzularne ure, kjer v naših prostorih občasno uraduje uradnica Veleposlaništva Republike Slovenije. Očitno je, da v glavnem nimajo ne vere ne narodne zavesti, kot jo ima prva generacija, ki je ustanovila društva in poleg svojih domov zgradila prostorne društvene dvorane in cerkve. Nove razmere nam tako nalagajo nove ukrepe. Vse manj nas je in vse manj je tudi moči. S tem se moramo sprijazniti in to tudi sprejeti. Bog pomagaj!

Zaradi obiska naših cerkva druge in tretje generacije dvakrat na leto, za božič in veliko noč, pa vsega tega res ne bomo vzdrževali! Nekatera društva so že ugotovila, da jih veliko število ‚Facebook friends‘ ne rešuje. Treba je osebno priti, poprijeti za delo, se redno udeleževati in podpirati delovanje kluba, društva, misijona. Ne priti samo takrat, ko rabim pomoč ali prostore. Kajti računi za vodo, elektriko, plin, telefon, davki, zavarovanje, stroški popravil prihajajo redno in se samo večajo. Vse to mora nekdo stalno, stalno vzdrževati z vestnim in odgovornim delom! In več ko je takšnih pripravljenih ljudi, lažje in dalj časa bo šlo.

MIKLAVŽ IN SKLEP SLOMSKOVE ŠOLE bo v Kew v nedeljo, 4. decembra 2016.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU bomo imeli v soboto, 10. decembra 2016.

POROKA: SEAN IVAN GERARD SKOK in SARAH ATHENA NAMOUR sta 24.09.2016 v naši cerkvi v Kew sklenila zakonsko zvezo. Čestitamo!

ODŠLI SO

IVAN (JANEZ) IVEC, rojen 14.05.1931, je umrl 31.07.2016. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Margarete v Vzhodnem Geelongu, pokopan je bil na Eastern Cemetery. Žena Milka je že pokojna, za njim žalujeta sin Branko in hči Mojca z družinama.

ALOJZ KRUDER je umrl 12.08.2016 v Keilor House Nursing Home v Keilor Downs. Rojen je bil 28.05.1933 v Slovenski Bistrici. Preko meje sta 27. julija 1956 pobegnili skupaj s Stankom Prosenakom. Alojz je živel v letih 1961 do 1967 v hiši Stanka in Mary Prosenak. Stanko mu je tudi lepo spregovoril v slovo. Pogrebna maša je bila 1. septembra 2016 v cerkvi Sacred Heart v St Albansu, nato pa pogreb na pokopališču v Sunburyju. Sožalje ženi Milosavi (Mili), sinovom George-u, Davidu in Johnu, v Sloveniji pa sestram Jožici, Anici in Veri ter bratu Matiju.

MARIJA LENASSI je umrla 23.08.2016, stara 90 let; živela je v Mont Albert. Pogrebno slovo je bilo v ponedeljek, 29. avgusta, v kapeli pogrebnega zavoda Le Pine, Box Hill. Pokopana je na pokopališču v Box Hillu. Sožalje hčerki Vilmi, sinovoma Davidu in Petru ter družinam.

STANKO SELJAK je umrl 30.08.2016 v Geelongu. Rojen je bil 10.11.1934 v Zakojci. Pogreb je bil 5.9.2016 v Geelongu. Sožalje ženi Rozi, hčerki Aniti, sinu Andrew-ju, bratom Lojzetu, Vinku, Vladku in Rajku z družinami.

GIUSEPPE SIROTIČ je umrl 21. septembra 2016 v bolnišnici St. Vincent's Hospital v Melbourne. Rojen je bil 2. februarja 1930 v kraju Marčenegla blizu Buzeta v hrvaški Istri. V Avstralijo je prispel 24.6.1952 v Melbourne. Poročil se je 16.11.1963 v kraju Vrh pri Buzetu z Angelo roj. Jurada. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 27. septembra 2016. Njegov grob je v mavzoleju na pokopališču Springvale. Sožalje ženi Angeli, hčerki Renati Miklavec in sinu Davidu ter njunima družinama ter sorodnikom treh pokojnih bratov v Istri.

MARIJA DOLENC roj. ŠTURM je umrla 21. septembra 2016 v bolnišnici Austin Hospital v Heidelbergu. Rojena je bila 18. novembra 1924 v Senožecah. Poročila se je 20. februarja 1952 v Trstu z Janezom Dolencem iz vasi Sajevče pri Hruševju pod Nanosom. V Avstralijo sta prispela junija 1952. Janez je umrl 13.12.2005. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 29. septembra 2016. Pokopana je bila v grob pokojnega moža Janeza na pokopališču Eltham Cemetery. Sožalje hčerki Dorothy Gregorič in družini, sestri Ivanki Tomazin v Postojni ter nečakinji Heleni Leber in družini.

SVETKO KRIŽMANČIČ je umrl 18. septembra 2016 v Caritas Christi Hospice v Kew, star 94 let. Rojen je bil oktobra 1922 v Bazovici pri Trstu. Njegova žena Štefanija je umrla 02.06.2006 v Alfred Hospital v Melbourneu. Svetkov pogreb ureja njegov pravni zastopnik.

Dr. LING CHING TEE je umrl med obiskom svoje domovine Malezije 4. oktobra 2016. Rojen je bil 10. oktobra 1942 v kraju Serembam blizu mesta Kuala Lumpur v Maleziji. V Sydneyu je študiral za zobozdravnika. Leta 1970 se je poročil s Tatjano roj. Colja, hčerko prvega slovenskega zdravnika v Avstraliji, dr. Mihaela Colja (umrl v Sydneyu leta 1993) in matere Berte roj. Čebrown (umrla leta 1985).

V katedrali St. Mary's v Sydneyu je Tatjano in Linga poročil p. Valerijan Jenko. Dr. Ling in dr. Tatjana Tee sta imela svojo zobno ordinacijo na Milleara Road v Keilor East. Zadnja leta je bolehal za rakom in je hotel še obiskati svoje domače. V svoji domovini Maleziji je umrl. Pogrebna maša je bila 11. oktobra 2016 v cerkvi Mother of God v East Ivanhoe. Pokopan je na pokopališču Northern Memorial v Fawknerju. Sožalje ženi Tatjani in družini.

pater Ciril

Pozdravi in dobre želje iz Slovenije

Pred 90-timi leti, natanko 26. oktobra 1926, se je na Janeževem Brdu pri Premu rodila naša draga sestra, teta, svakinja in sestrična IDA TOMMASINI roj. ČANDEK. Kot vsi takratni otroci je morala pomagati na domači kmetiji. Odraščala je v družini še s tremi sestrami in bratom. Leta so tekla in pot jo je najprej vodila v Italijo in potem naprej v Avstralijo. Tam si je ustvarila družino, kjer za njo skrbi lepo njena hčerka Helen. Naša teta je po dolгих letih obiskala rodno Slovenijo in ni mogla skriti presenečenja, kako se je vse spremenilo, kako ljudje živimo drugače. In res je, mladi imamo drugačne načrte in misli. Lepo nam je bilo, ko smo skupaj obujali spomine na njene mlade dni, na prijatelje, vaščane, znance, sorodnike. Upamo, da ste tudi Vi teta bila zadovoljna v naši družbi. V Sloveniji ima naša teta na žalost le še sestro Milico, ima pa kar nekaj nečakov, sestrično in bratrance, s katerimi ostaja v stiku.

Draga teta Ida! Ko slavite tako lep, častitljivi jubilej, Vam voščimo predvsem zdravja, zadovoljstva z vsemi Vašimi v Avstraliji, pa da se še velikokrat slišimo. To Vam želimo sestra Milica z Jožetom iz Harij, nečaki Franketo in Franci z družinama, nečakinja Aljana z družino, sestrična Ida ter bratranca Polde in Joško iz Maribora s svojimi družinami, svakinja Lučana iz Trsta ter sorodniki iz Kopra. Posebne čestitke Vam pošilja nečak Tone s svojo družino, ki živi na Vašem rodnem domu. Hvala za vse in še enkrat na zdravje!

Sedemdeseti rojstni dan slavi naša teta MAJDA GRILJ, doma iz Male Bukovice.

Rojena je bila v družini s petimi otroki. Tudi ona je kot otrok trdo delala na kmetiji, ki pa ni kaj prida doprinesla. Mati in oče sta trdo delala, da sta preživela dve hčeri in tri sinove. Kot mlado dekle si je poiskala službo v tovarni, nato pa odšla za boljšim kruhom v Avstralijo. Tam si je ustvarila družino, kjer ima moža, dva otroka ter vnuke. Ko smo se nazadnje videli, je bila še živa njena mama na Mali Bukovici, danes ohranja dom njen brat Marjo s svojo družino. Teta Majda nas večkrat pokliče, se pogovorimo in tako ohranjamo vezi. Žal je v Avstraliji umrl njen brat Francelj, v Sloveniji pa ima sestro Valči, brata Marjota in Radota, precej sestričen in bratrancev, svaka Slavkota in ostalih sorodnikov.

Draga teta Majda!

Sedaj, ko praznujete lep jubilej, naj Vas zdravje spremlja še mnogo, mnogo let ter da bi bila srečna s svojimi najdražjimi, so želje sestre Valči z družino, bratov Marjota in Radota z družinama, sestričen in bratrancev, svaka Slavkota in ostalih sorodnikov.

Rožica Pirc je z družino in prijatelji praznovala 80. rojstni dan. Voščimo ji tudi mi!

SLOVENSKI KLUB JADRAN

Romana Žetko, predsednica

OČETOVSKI DAN smo praznovali tudi na Jadranu in lepo število se nas je zbralo. Za očeta leta smo izbrali Ivana Brezovca, ki je naš dolgoletni član; izrekamo mu naše čestitke (na fotografiji desno z ženo Lilijano).

IZLET V BENDIGO smo imeli 22. avgusta 2016. Zgodaj zjutraj smo se odpravili na pot proti Bendigu. Spotoma smo se ustavili za kavo in čaj. V Bendigu smo si ogledali kitajski muzej, kjer nam je vodič lepo razložil zgodovino Kitajske. Seveda smo si ogledali tudi katedralo ter še nekaj znamenitosti mesta. Imeli smo se zares lepo in s pesmijo smo prispeli nazaj na Jadran.

VSEBINA

- 3 Pogled na uro in koledar
- 4 Hvaljen, moj Gospod!
- 6 Izpod Triglava
- 9 Dan spomina na žrtve
- 10 Slovenian Mission Sydney
- 16 Iz Kraljičine dežele
- 17 Svetovno kolesarsko prvenstvo v Perthu
- 18 Slovensko društvo Sydney
- 20 Iz Kluba Triglav Mounties
- 26 Pogled z nebeške razgledne točke
- 28 Predstavi se nam p. Viljem Lovše
- 30 Udeležba na konferenci v Melbourne
- 31 Fundraising adventure around Slovenia
- 32 Utrinki s počitnic
- 37 Slovenian Mission Adelaide
- 41 Slovenian Mission Melbourne
- 48 Pozdravi in dobre želje iz Slovenije
- 49 Slovenski klub Jadran

Prstan kralja Salomona

Stara judovska legenda govori, da je kralj Salomon naročil zlatarju prstan in rekel, naj vanj napiše besede, ki bodo resnične in primerne za vse čase in vse prilike. Čez mesec dni je zlatar nesel kralju prstan z napisom: "Tudi to bo prešlo." V slabih dneh bo ta napis kralja navdal s pogumom. Ko pa bo imel posebej dober dan, bodo te besede kralju pomagale, da se spusti na resnična tla.

BOOK ORDER FORM

NAROČILNICA za knjigo

From Hands and Hearts

Slovenian recipes in Australia

Revised 2nd edition, by Dr Elizabeth Tomažič

A collection of over 90 traditional everyday Slovenian regional recipes contributed by Slovenians living in Australia. Over 200 pages.

Revised edition features full colour photographs, English text, fully detailed, easy-to-follow instructions. Practical size, kitchen-friendly paper. Now with new wipe-clean PVC cover and improved spiral binding.

To secure your copy, orders must be received by October 31st 2016. Hugely popular as a gift for younger generations or as a keepsake.

Book price \$ 80.00 + \$15.00 postage and handling

10% discount for orders of 2 or more books

I wish to order - Naročam book/books

Please, find my cheque/money order for the amount of \$

My address - Moj naslov:

Cheque/money order to: Dr Elizabeth Tomazic

17 Black Sheoak Place, LANGWARRIN, VIC. 3910

Thank you! Hvala lepa!

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor)** in **računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Romana Žetko. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2017** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail:** skovacic@tpg.com.au **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek - Zorko
Prva svetovalka: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

**SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.**
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

**cityhotel
LJUBLJANA**
FREE WiFi

**I FEEL
SLOVENIA**

In the heart of the city

If you love to travel to new destinations, explore and learn from the local culture, you shouldn't miss Ljubljana. You will be impressed with this European capital and its vibrant life.

The City Hotel Ljubljana offers a prime downtown location and spacious rooms, some with a great view of Ljubljana Castle. The old part of the city and its main sights and shops are a 5 minute walk away.

**Book online or contact us at sales@cityhotel.si
or telephone +386 (0)1 239 00 00.**

www.cityhotel.si

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Slovenska igralska skupina Melbourne prireja veseloigro v enem dejanju

Joško in Micka

Premiera - Versko in kulturno središče, Kew, v soboto, 22. oktobra 2016 ob 11.30 dopoldne
ODPOVEDANO zaradi Oktoberfest-a pri Slovenskem društvu Melbourne

Versko in kulturno središče, Kew

Slovenski klub **Jadran**

Slovensko društvo **Planica**, Springvale

Slovensko društvo Melbourne

Versko in kulturno središče, Merrylands,

Slovensko društvo Geelong

v nedeljo, 23. oktobra 2016 ob 11.30 dopoldne

v nedeljo, 30. oktobra 2016 ob 2.00 popoldne

v soboto, 19. novembra 2016 ob 2.00 popoldne

v nedeljo, 20. novembra 2016 ob 2.00 popoldne

v nedeljo, 27. novembra 2016 ob 11.00 dopoldne

v nedeljo, 12. februarja 2017 ob 2.00 popoldne

Avtor komedije Vinko Möderndorfer; režija, scenarij preuredila in dopolnila
z avtorjevim dovoljenjem Draga Gelt OAM

Ozadje naslikala Lili Eggleston - Tomažič, pomagala Margaret Reisman

Vstopnina samo \$10.00.

Pridite, nasmejali se boste.

Vabljeni!